

Василь Макарусь

**ВІРУЮЧИХ
В ЄВАНГЕЛІЄ
СУПРОВОДЖУЮТЬ
ТАКІ
ЗНАМЕННЯ!**

Електронна версія книги
з доповненнями

**Ковельська Церква
Україна**

www.God-does.com

Зміст

Від автора	4
Історія Ковельської Церкви Заснованої 1924 року.....	5
В Царство Небесне Шляхом Миру Любові.....	8
Шукайте Господа і Сили Його	10
Свідчення Олександра Морітца	18
Свідчення Ангеліни Щербакової.....	19
Зцілення Наталії Нагорник	20
Зцілення Анатолія Гізса	21
Зцілення Ольги Логвінської.....	22
Зцілення Віри Савлук і її мами	23
Зцілення Катерини Щербакової	24
Зцілення Неллі Морітц	25
Свідчення Івана Саса.....	27
Зцілення Катерини Мажули	28
Зцілення Івана Грицака	29
Свідчення Марії Нагорник	30
Зцілення Олександра Назаренка	31
Зцілення Валентини Аркатової	32
Вони по вірі отримали те, чого просили	34
Для вас повідомляю.....	40

*Заспівайте Господу
пісню нову.
Заспівайте Господу,
вся земле.
Співайте Господу і
благословляйте ім'я Його.
Благовістять день у день
про спасіння Його.
Сповіщайте в народах
про славу Його,
між усіма поколіннями
про чудеса Його!
Бо великий Господь і
вельми хвальний...*

Книга Псалмів 95:1-4

Від автора

Я, Василь Макарусь, вірую в Великого Бога Отця і Сина і Святого Духа!

Улюблені Богом, вітаю вас словами Господа нашого Ісуса Христа:

«Мир вам!»

Виховувався я в християнській сім'ї. В шістнадцять років я смертельно захворів, але Бог мене зцілив, подарувавши мені життя знову. Тому я не одружувався – присвятив себе Богу. Більше ніж двадцять п'ять років я є служителем Ковельської Церкви: проповідую *ШЛЯХ МИРУ ЛЮБОВІ – ЗНОВ ВІДКРИТИЙ ШЛЯХ ДО ДЕРЕВА ЖИТТЯ, ЯКЕ ПОСЕРЕД РАЮ БОЖОГО*. Цей Апостольський Шлях ознаменований чудесами та зціленнями сьогодні точно так само, як це було в часи Апостолів Христових – це благословіння Боже на Землі. Нехай благословіння наповнить і ваше життя, а радість віри і утіха надії приведе вас до реального щастя. Великий Бог Неба і Землі нехай пошле вам джерело сили та потік благословіння, щоб жити вічно. Під час читання цієї книжки про чудеса Божі нехай серце ваше відкриється для прославлення діл Божих настільки, щоб стати своїми Богу назавжди.

Ця книжка написана для прославлення Великого Бога Отця і Сина Божого Ісуса Христа і Духа Святого. Амінь!

Історія Ковельської Церкви Заснованої 1924 року

Початком заснування нашої церкви був 1924 рік – рік, коли мій дідусь Никифор Макарусь почав вірувати в Бога. Тоді йому було 24 роки. В той час дід, читаючи Євангеліє,

Никифор Макарусь

без будь-чиїх проповідей дізнався, що через читання Євангелія відкривається не тільки християнська історія, але й Апостольський Шлях. Він увірував в Євангеліє та почав йти цим Шляхом, намагаючись виконувати Євангельські заповіді. Для того часу він був дуже грамотним, володів декількома іноземними мовами. Люди його поважали. До нього приєдналося багато людей. Особливий Духовний прогрес цих людей (Духовне зростання) почалося у 1927 році. Тоді і пізніше Бог багатьох збагачував Дарами Духа Святого. Він подарував Дари тоді і продовжує дарувати сьогодні. Під час війни з різних причин багато людей розсіялося. У післявоєнний час свій негативний

вплив у церкві почало справляти молодше покоління з новими поглядами. Старше покоління їх не підтримувало і не бажало відхилитися від основи віри та християнських переконань. Особливо наполегливо відстоював християнські цінності пророк Божий Омелян Буднік. Але до єдності так і не прийшли. Тому Омелян разом з тими, хто, як і він, дуже сильно любили **Дари Духа Святого**, залишилися вірними початковому покликанню та вибранню Божому. Саме ці люди склали основу Ковельської Церкви, хоч сама назва «Ковельська Церква» з'явилася пізніше. На початку сімдесятих років Омеляна Будніка Бог поставив дияконом нашої церкви. Пастирем Бог поставив Степана Логвінського. Він через покладання рук священства був поставлений священнослужителем під час війни.

Омелян Буднік

Степан Логвінський

Виділити якісь історичні періоди нашої церкви неможливо, але є постійна тенденція до вдосконалення та зближення з Богом. Бог подарував нам віру і супроводжує цю віру й наше віросповідання багатьма ознаками та чудесами так, як написано в книзі Діяння Апостолів у третій главі: «...**віра, яка від Нього, дарувала йому це зміцнення перед усіма вами**»¹. У посланні до Євреїв 11:1 сказано: «**Віра ж є здійснення очікуваного і впевненість у невидимому**». Іншими словами: віра – це впевненість, що Бог є, і впевненість у тому, що Він може зробити все для вас, хто шукає Його. Але в посланні Якова в другій главі підкреслено, що «**віра без діл мертва**». Тому жива віра – це віра з ділами. Тільки зауважте, що поняття віри – це не релігія і не конфесія. Віра самотньо живе в серці й керує життям віруючої людини. Апостол Павло, підбиваючи підсумки свого життя, сказав про себе так: «...**свій біг закінчив, віру зберіг; а тепер готується мені вінець праведності...**» (2Тимофія 4:7–8). Апостол Павло залишив фарисейську релігію, в якій народився, а прийняв і зберігав Істинну Віру, подаровану йому Самим Богом, за це він одержав вінець праведності. Цю Віру – Віру в Єдиного Бога Отця і Сина Божого Ісуса Христа і Святого Духа – сповідуємо і ми. Багато хто з членів Ковельської Церкви також отримують конкретні Божі свідчення про своє місце у Вічності. Є багато свідчень, про які можна розповісти, але згадаю тільки про декотрі. Наприклад, історію Омеляна Будніка, про котрого я вже згадував. Омелян захворів. В суботу 25 листопада 1978 року його відвідали три пророки з нашої церкви. Під час молитви через Марію Гочачко Бог промовляв незнайомою мовою, а через Ганну Мажулу було Боже тлумачення мов, тобто через неї Дар Божий пояснював значення кожного слова, сказаного

¹ Зазначені посилання на місця Писання слід читати в Біблії паралельно з читанням відповідного тексту в цій книжці. Прочитуючи зазначені цитати, ви зміцните свою віру.

в цьому пророцтві. Це так Бог говорив до Омеляна. Про останній день його життя Бог сказав наступні слова: «Сину Мій, для тебе приготовлене місце та призначений день – одинадцяте грудня».

Ганна Мажула

Хвороба його прогресувала, і ось настав пророкований Богом день його відходу у Вічність – понеділок, одинадцяте грудня. Омелян благословив Ковельську Церкву, благословив своїх віруючих рідних та запропонував помолитися. Під час молитви він промовив таке пророцтво: «В Ковелі Сила, Слава і Христос». Після молитви він відійшов у Вічність по Слову Божому.

Відповідно можна зробити висновок: якщо пророче Слово про відхід Омеляна в Божу Вічність через два тижні виконалось, то він

істинно син Божий, і йому точно Бог приготував місце в Раю в Славі Неба – це так Бог ознаменував віру Омеляна.

Першого січня 1996 року в зібранні Ковельської Церкви заявили, щоб помолитися за Єву Судак, котра в той день захворіла. І ось під час молитви Бог показав таке видіння: З'явився Божий Ангел з книгою в руках, Він прогорнув її від початку до кінця. На всіх сторінках цієї книги були записані добрі діла сестри Єви. Тільки внутрішня сторона обкладинки і останні три сторінки були чистими. Ангел сказав: «На цих трьох сторінках нічого не написано, та й не

Марія Гочачко

Єва Судак

треба». Божий Ангел пояснив це видіння так: «Це значить, що Єва зробила дуже багато добрих діл. Кожен день її життя був наповнений добрими ділами. Жити на землі їй лишилося три дні, але вона не зможе робити добрі діла, та й не треба, в неї вже достатньо добрих діл для Вічності». При цьому слід мати на увазі, що у неї була мінімальна пенсія, тому грошима вона нікому не могла допомогти. Через три дні, четвертого січня 1996 року, по Слову Божого Ангела Єва відійшла у Вічну Славу Неба. Подібних історій, котрі відбулися в нашій церкві, можна було б розповісти не один десяток.

Можна було б дуже багато розповідати про вірування, про життя і про кончину Марії Гочачко, але я наведу тільки слова, викарбувані на кам'яній плиті її пам'ятника:

МАРІЯ ГОЧАЧКО – БОЖИЙ ПРОРОК

Усе, що говорив через неї Бог на протязі сорока років, збувається точно. Її ім'я, «Ковельська Марія», відоме на всіх континентах Землі. Через неї Бог творив дуже багато чудес. Духовні пісні на інших мовах співались в такій Великій Божій Силі, що сотні людей разом з нею наповнювались Божою Благодаттю і співали гармонійно в почуттях Раю, хоч цих пісень раніше не чули. Спів був таким гарним, що ті, хто чув його навіть одного разу, пам'ятають десятиріччями. Є багато свідків, котрих Бог зцілював по молитвах Марії від хвороби раку та від різних невиліковних хвороб; демони з тремтінням питали, куди їм йти, і після владного повеління виходили з зайнятих ними людей. Знала думки людей і могла послідовно розказати, про що людина думала. Сорок п'ять років свідкувала про свою дуже велику любов до Бога. Про день свого відходу об'явила за двадцять вісім років, при цьому уточнила, яка в той день буде погода. На останньому зібранні перед відходом з прославленої Богом України у Вічну Славу Неба Марія звернулась до народу Божого з прощальною промовою. Тоді було таке благословення Духовне служіння і такі Духовні пісні, що відчувалась особлива присутність Самого Бога, Який засвідчив про велику любов в її серці. Під час похорону 20 березня 2003 року за п'ятнадцять хвилин з нею попрощались всі прояви природи:

сонце, місяць, тихий вітерець, буря, ясне небо, чорні хмари, білі хмарки, дощ, сніг, град, яскрава блискавка та сильний грім, а о 15 годині при закриванні труни стало темно, як вночі, на всій території землі від Ковеля до Луцька та Ратно. Після поховання її тіла відразу стало тихо й знов світило сонце.

СЛАВА ВЕЛИКОМУ БОГУ ЖИВОМУ!!! Амінь!

Непохитною основою Ковельської Церкви є вчення Ісуса Христа й Апостолів Христових. Духовні цінності, котрі відстоювали і зберігали в своїх серцях Омелян Буднік, Степан Логвінський і наступне покоління служителів нашої церкви, залишаються основою не тільки вірування, вчення, переконання, але і основою християнського життя Ковельської Церкви. Бог творить Своє Діло і являє багато зцілень та чудес. Про деякі з них ви можете дізнатися докладніше, відвідавши сайт Ковельської Церкви:

www.God-does.com

Також ви можете зміцнити свою віру, переглянувши документальний фільм нашої церкви про Божий Шлях та Божі чудеса

«Шлях Миру Любові. Знов відкритий Шлях до Дерева Життя».

Фільм представлений для перегляду та скачування на семи мовах: англійській, іспанській, китайській, німецькій, російській, французькій та українській.

Нехай благословить вас Бог! Амінь!

В Царство Небесне Шляхом Миру Любові

Мир Любові – це Царство Боже, яке живе в серці духовно досконалої людини. У ньому панує любов, праведність, мир і радість у Святому Дусі. Це стабільний стан душі, в якому немає періодів злоби, немає змін мислення.

Шлях Миру Любові це не те ж саме, що шлях миру і любові.

Шлях Миру Любові – це процес досягнення Миру Любові, досягнення внутрішнього миру, який може подарувати людині тільки Бог, за її невідступними молитвами. Вдосконалюючись в досягненні почуттів миру, людина стає настільки духовно сильною, що ніхто і ніщо не може порушити її внутрішній спокій, тому що в такій людині панує вічна любов.

Апостоли Ісуса Христа проповідували Слово, а Господь допомагав їм та підтверджував слово проповіді супроводжуючими знаменнями. Точно так і слово проповіді Ковельської Церкви супроводжує Бог багатьма чудесами та знаменнями. Мета наших проповідей полягає в тому, щоб усі близькі та далекі пізнали Божий Шлях – Шлях Миру Любові. Шлях цей Вічний. Сам Бог завжди йде цим Шляхом. Бог виявив це ще в Раю, коли Адам згрішив. Тоді Бог милостиво одягнув Адама в одязі шкіряні, щоб покрити його наготу. Шлях Миру Любові явив Собою і Сам Син Божий Ісус Христос. У тому явив Шлях, що добровільно, з серцем, сповненим любові, віддав себе в жертву за наші гріхи. І навіть страждаючи, Він зберіг почуття миру любові, тому зміг молитися до Бога Отця за тих, що розп'яли Його, промовляючи: «**Отче! прости їм, бо вони не знають, що роблять**» (Луки 23:34).

Біблія не ділить людей на релігії чи конфесії, однак конкретно робить поділ між злими і праведними. Про це в Євангелії від Матфея 13:47–50 Ісус Христос сказав так: «**Ще Царство Небесне подібне до невода, закинутого в море, що захопив риби всякого роду, який, коли наповнився, витягли на берег і, сівши, вибрали добре в посуд, а погане викинули геть. Так буде при кінці світу: зйдуть Ангели і відділять злих від праведних, і вкинуть їх у піч вогняну: там буде плач і скрегіт зубів**».

Ось пояснення цієї притчі:

Перше: **невід, закинутий в море** – це Царство Небесне, Яке з приходом Ісуса Христа прийшло на землю в цей світ.

Друге: **риби всякого роду** – це люди, що сповідують різні релігії, хоча читають ту саму Біблію. У неводі, тобто в Царстві Небесному, вже зараз знаходитеся і всі ви, хто заради Бога та Євангелія утримується від гріхів.

Третє: **який, коли наповнився, витягли на берег** – це означає, що в День Суду будуть показані діла праведних, котрі виконують Євангельські заповіді, і діла злих, котрі, хоч і виконують деякі заповіді, але залишаються в серцях своїх злими. І хоч вони ходять до однієї церкви з праведними, в День Суду відділять злих, як відділяють погану рибу від доброї.

Четверте: **вibraли добре в посуд** – це означає, що праведних Бог візьме у вічне Своє Царство за те, що вони перемогли *в собі* все зло, яке успадковане людством від Адама і Єви. В Євангелії від Марка 7:20–23 Ісус Христос про це сказав так: «**Те, що виходить з людини, оскверняє людину. Бо зсередини, із серця людського, виходять злі помисли, перелюбства, любодійства, вбивства, крадіжки, лихварства, кривди, лукавства, зради, ганебні вчинки, заздрісне око, богохульство, гордощі, безумство, – все це зло зсередини виходить і оскверняє людину**». Але праведні не оскверняються, тому що вони перемогли в собі пожадливість та мирські похоті, вони омили одязі свої Кров'ю Ісуса

Христа, тому не можуть грішити. Вони стали своїми Богу, вони святі, подібно, як Ісус Христос святий, тобто непричетний до зла. Вони спасенні, тому що спаслись від своїх гріхів. Так здійснюється пророцтво про Ісуса Христа і про Його людей: «**Він спасе людей Своїх від гріхів їхніх**» (Матфея 1:21).

Останнє: **погане викинули геть**. Погане – це люди, які не захотіли йти Шляхом Миру Любові, про таких сказано: «**Вони не знають шляху миру. Нема страху Божого перед їхніми очима**» (Римлян 3:17–18). Вони не захотіли досягнути права на Дерево Життя, вони не захотіли пізнати знов відкритий Шлях до Дерева Життя, що посеред Раю Божого, тому залишилися плотськими, а «**діла плотські відомі: це – перелюб, блуд, нечистота, безсоромність, непотребство, ідолослужіння, чародійство, ворожнеча, сварка, заздрість, гнів, суперечки, незгоди, (спокуси), єресі, ненависть, вбивства, п'янство, безчинство і тому подібне. Попереджаю вас, як і раніше попереджав, що ті, хто так роблять, Царства Божого не успадкують**» (Галатів 5:19–21).

Далі давайте проаналізуємо, за що ж був знищений потопом перший світ. В книзі Буття 6:5–7 написано: «**І побачив Господь [Бог], що велике розбещення людей на землі, і що всі їх думки і помисли серця їх були злом повсякденно; і розкаявся Господь, що створив людину на землі, і засмутився у серці Своєму. І сказав Господь: знищу з лиця землі людей, яких Я створив, від людини до худоби, і плазунів, і птахів небесних знищу, бо Я розкаявся, що створив їх**».

У книзі Буття 13:13 читаємо: «**Жителі ж содомські були дуже злі і грішні перед Господом**». За це вони були винищені вогнем з неба.

Про цей світ Бог сказав через пророка Ісаю так: «**Я покараю світ за зло, і нечестивих – за беззаконня їхні, і покладу кінець зарозумілості гордих, і принижу пихатість гнобителів**» (Ісаї 13:11).

З усіх вищезгаданих прикладів бачимо, що зло є головною причиною бід людства і навіть причиною загибелі цивілізацій. Тому будьмо один до одного добрі, жалісливі, милосердні. Давайте будемо виконувати заповіді Божі: «**Шануй батька й матір; і люби ближнього твого, як самого себе**» (Матфея 19:19).

Будьте благословенні всі, хто вірить написаному в Євангелії. Досліджуйте Євангеліє, і через Нього пізнаєте Вічний Божий Шлях – Шлях Миру Любові! І якщо ви полюбите Силу Миру Любові і підете Шляхом Миру Любові, то ввійдете в Життя Вічне, як написано: «**Ми знаємо, що ми перейшли зі смерті в життя, бо любимо братів; той, хто не любить брата, перебуває в смерті**» (1Іоанна 3:14).

В ім'я Ісуса Христа, за все слава Великому Богу Отцю і Сину і Святому Духу! Амінь!

Шукайте Господа і Сили Його

Люди від початку створення світу були або вірними Богові, або невірними. Щоб бути вірним, необхідно вірити чутому Слову Божому і дотримуватись Його. Це означає ожити і жити вічно, ще перебуваючи на цій землі. Сам факт відмови від гріховного шляху є проявом духовного життя людини. Бог не хоче смерті грішника, Він хоче, щоб грішник відвернувся від своїх гріхів, а навернувся до Бога і жив вічно: **«Живу Я, – говорить Господь Бог: не хочу смерті грішника, але щоб грішник навернувся від путі свого і живий був»** (Єзекиїля 33:11).

У Євангелії показаний яскравий приклад оживлення: зустріч самарянки з Ісусом. Там розповідається про те, як жінка, що мала раніше п'ять чоловіків і що живе з шостим, який не був їй чоловіком, упізнала в Ісусові Христа і повірила, що Він є Син Божий – Месія, і пішла в місто звістити про Нього (Іоанна 4:4–42). Цей приклад засвідчує те, що Ісус відкрив жінці можливість отримати воду живу для того, щоб оживотворити її, оскільки вона була мертвою в своїх гріхах. Коли ж вона попросила води живої, а Господь дав їй воду живу, – серце жінки наповнилося вірою для того, щоб мати вічне життя. Вона ожила саме тому, що Ісус вказав на її гріхи, розкрив їй таємницю, і вона повірила, що Ісус є Бог. І понесла вона воду живу іншим жителям Самарії, які також ожили після її проповідання, – увірували. Адже сказано: **«Праведний вірою живий буде...»** (Римлян 1:16–17; Євреїв 10:38–39).

Чому ж Христос зробив свідком в Самарії грішну жінку? Чому Він не засуджував, а був великодушним до грішників і розпусників? Тому, що Ісус прийшов у цей світ спасати грішників. *Прощаючи* їх, Він показав **ВЕЛИКУ СИЛУ МИРУ СВОЄЇ ЛЮБОВІ** в *прощенні* тих, хто кається. Той, хто покався і більше не робить порушень, стає **ВІРНИМ** і **ПЕРЕМАГАЮЧИМ** в конкретному випадку і над конкретним гріхом, що живе в серці людини і діє в її плоті. Але в людині не один гріх, а дуже багато пороків, які слід свідомо засуджувати в собі і перемогати їх. Це так ставати кращим і кращим, щоб бути **ПЕРЕМОЖЦЕМ**, народженим від Бога, котрий не грішить, і лукавий не торкається до нього. Народжений від Бога має владу над своїм гріховним тілом, тому він може берегти себе і береже себе від гріха (Луки 14:26–33; Одрокрення 12:11; Іоанна 5:18).

З першого послання Іоанна 5:19 переконуємося, що весь світ наповнений злом: **«...весь світ лежить у злі»**. Людина зла ще не вийшла з нинішнього віку, тому перебуває в злі, навіть якщо вона і названа віруючою. Тому необхідно вийти душею із віку цього і оселитись в Ісусі Христі – в Слові. Пізнавши Слово, ми пізнаємо Бога і, перебуваючи в Істинному Синові Божому Ісусі Христі, маємо вічне життя.

На цьому шляху сумнівів та вагань не повинно бути, треба рухатися тільки вперед, досягаючи повної перемоги над гріхом, над усякими гріхами, які Ісус назвав злом. **«Бо з середини, із серця людського, виходять злі помисли, перелюбства, любодійства, вбивства, крадіжки, лихварства, кривди, лукавства, зради, ганебні вчинки, заздрісне око, богохульства, гордощі, безумство, – все це зло зсередини виходить і оскверняє людину»** (Марка 7:21–23). Необхідно звернути увагу, що ***все це зло*** оскверняє людину. Наречена ж Ісуса Христа – Істинна Церква – без плями і пороку; такою вона є і буде на Землі до піднесення (1Фессалонікійців 4:13–18). Істинна Церква – свята, тому що вона освятила себе цілком: дух, душу і тіло. Якщо ж хтось не освячений, то він осквернений, тому що між освяченням і оскверненням немає нейтрального положення. Тому, якщо в наші дні людина, хрещена Духом Святим, зважиться осквернити себе ділами плоті, то це значить, що вона ображає Духа Святого (Євреїв 10:26–31).

Доречно відзначити, що Дух Святий сходить на людину плотську для того, щоб вона могла стати духовною: **ЧИСТОЮ І СВЯТОЮ**. **«Послушанням Істині, через Духа**

ОЧИСТИВШИ душі ваші...» (1Петра 1:22–25). «...Як віддавали ви члени ваші в раби нечистоті і беззаконню для діл беззаконних, так нині представте члени ваші в раби праведності для діл святих. Бо, коли ви були рабами гріха, тоді були вільні від праведності. Який же плід ви мали тоді? Такі діла, яких тепер самі соромитесь, бо кінець їхній – смерть. А нині, коли ви звільнилися від гріха і стали рабами Богові, **ПЛІД ВАШ Є СВЯТІСТЬ**, а кінець – життя вічне» (Римлян 6:19–22). Якщо ж людина не стане святою, як навчає Дух Святий, то вона опиниться в числі нерозумних дів (Матфея 25:1–13). Щоб цього не сталося, необхідно виконувати Писання. Насамперед, потрібно постійно засуджувати себе так, щоб до Дня Суду засудити *в собі* все гріховне. «**Бо коли б ми судили самі себе, то не були б судимі**» (1Корінфян 11:31). І поки заклик ще продовжується і дається місце для покаяння, необхідно робити так, як Ісус сказав блудниці: «**Иди, і віднині більше не гріши**» (Іоанна 8:11). Потрібно свідомо і твердо вирішити служити Господу, тому що «**ми ж не з тих, хто хитається на загибель...**», «**...хто поклав руку свою на плуг і озирається назад, той не благонадійний для Царства Божого**» (Євреїв 10:39; Луки 9:61–62). Дружина Лота, через те, що була невірною, озирнулася і померла, перетворившись на соляний стовп. *Вона померла на шляху життя*. Значить, все, що є гріх, – це і є смерть. Але найстрашніше те, що, продовжуючи грішити, людина може померти смертю другою, в якій немає покаяння (Одкровення 21:8). Першою смертю помер Адам в Раю, зробивши гріх. Друга ж смерть – це відступництво. Смертю другою починає вмирати та людина, яка продовжує грішити після того, як покалася і прийняла Водне та Духовне хрещення. Вона своїми гріхами знову розпинає в собі Сина Божого, вона вдруге стає мертвою для Бога, а живою для князя світу цього: «**І вас, мертвих через злочини і гріхи ваші, в яких ви колись жили за звичаями світу цього, з волі князя, що панує в повітрі, духа, духа, діючого тепер в синах противлення...**» (Єфесян 2:1–3); «**Бо неможливо – один раз просвічених, тих, що прийняли дар небесний і стали причасниками Духа Святого, і вкусили доброго слова Божого і сил майбутнього віку, і відпали, знову обновляти покаянням, коли вони знов розпинають у собі Сина Божого і зневажають Його...**» (Євреїв 6:4–8).

Всі гріхи роблять люди у тьмі, в неувті, «**...а народ без знання гине**» (Осії 4:11–14). Щоб не загинути, потрібно поспішати спасатися від незнання, від смерті. Але як, яким чином? Навіть таку людину, як Тимофій, Апостол Павло застерігав, щоб той *СПАСАВСЯ*, вникаючи в себе та у вчення (1Тимофія 4:13–16). В Одкровенні 21:7–8 сказано: «**Перемагаючий успадкує все, і буду йому Богом, і він буде Мені сином. Боязливих же і невірних, мерзотних і убивців, та любодіїв і чародіїв, і ідолослужителів і всіх неправдомовців – доля в озері, що горить вогнем і сіркою. Це смерть друга**». Люди, що перемагають, не можуть бути боязливими, невірними, мерзотними, вбивцями, любодіями (це перелюбники і розпусники), чародіями та ідолослужителями, неправдомовцями. Чому в Писанні вказано на **всіх неправдомовців**? Тому, що неправдомовці є різні. Найбільш поширений вид неправди, – це коли людина обіцяє і не виконує своєї обіцянки, кається і знову грішить, і при цьому, обманюючи себе, людина до того ж каже, що всі Божі заповіді виконати неможливо. В Євангелії сказано, що люди дадуть відповідь у День Суду не лише за діла, але й за пусті слова (Матфея 12:35–37). Тому треба задуматися: чи варто за слово або за хвилини гріховного задоволення йти в озеро вогненне, щоб вічно мучитися разом з дияволом? Чи не краще бути *ПЕРЕМАГАЮЧИМ*? Тому тепер, після Духовного хрещення, від кожного з нас, як від того, що має свободу вибору, залежить те, де він проведитиме свою вічність. І якщо ми повірили, що **Ісус Христос прийшов спасти людей Своїх від гріхів їхніх**, то ми повинні постійно ставити собі питання: від яких гріхів і як повинен відбуватися *ПРОЦЕС СПАСІННЯ* в кожному з нас, і що означає *СПАСІННЯ*, яке потрібно нам звершувати? (Матфея 1:21; Филипійців 2:12–16).

У посланні Якова 1:1–15–27 стверджується, що у момент вчинення гріха народжується смерть, тому що в людині діє похоть – це влада смерті. У 21 вірші сказано: «...з лагідністю прийміть насаджене слово, яке може **СПАСТИ** ваші душі». Спасити від чого? Від гріхів, від бажань, від похоті, від смерті. Значить, спасенні люди – це люди, що виконали Слово. Отже, спасіння залежить від кожного з нас. Моє спасіння залежить від мене, спасіння кожного покликаного – залежить від нього. Але ми спочатку повинні дослідити і дізнатися: що ж Євангеліє називає гріхом, за які діла та вчинки не увійдуть люди в Царство Небесне і залишаться на проклятій землі, в пеклі.

У посланнях Апостола Павла до Галатів і Єфесян показані діла, що робляться від хотіння плоті, від бажань плоті: «**Я говорю: робіть усе згідно з Духом, і ви не будете задовольняти похоті плотської, бо плоть бажає противного Духові, а Дух – противного плоті: вони одне одному противляться, так що ви не те робите, чого хотіли б. Якщо ж ви водитеся Духом, то ви не під законом. Діла плотські відомі: це – перелюб, блуд, нечистота, безсоромність, непотребство, ідолослужіння, чародійство, ворожнеча, сварка, заздрість, гнів, суперечки, незгоди, (спокуси), єресі, ненависть, вбивства, п'янство, безчинство і тому подібне. Попереджаю вас, як і раніше попереджав, що ті, хто так роблять, Царства Божого не успадкують»** (Галатів 5:16–21). «Тому я кажу і заклинаю Господом, щоб ви більше не робили так, як роблять інші народи через суєтність розуму свого, будучи потьмарені в розумі, відчужені від життя Божого, через їхнє нецтво та жорстокість серця їхнього. Вони, дійшовши до бездушності, віддалися розпусті так, що чинять всяку нечистоту з ненаситністю. Але ви не так пізнали Христа; тому що ви чули про Нього і в Ньому навчилися, – бо істина в Ісусі, – відкинути колишній спосіб життя старої людини, яка зотліває в спокусливих похотях, а обновилися духом розуму вашого і одягнутися в нову людину, створену за Богом, в праведності і святості істини. Тому, відкинувши неправду, говоріть правду кожний ближньому своєму, бо ми члени один одному. Гніваючись, не грішіть: хай сонце не зайде у гніві вашому; і не давайте місця дияволу. Хто крав, більше не кради, а краще працєю, роблячи своїми руками корисне, щоб було з чого подавати тому, хто в потребі. Ніяке гниле слово хай не виходить з уст ваших, а тільки добре для навчання у вірі, щоб воно давало благодать тим, що слухають. І не ображайте Святого Духа Божого, Яким покладено на вас печать в день викуплення. Усяке роздратування, і лютість, і гнів, і крик, і лихослів'я з усякою злобою хай будуть знищені у вас; а будьте один до одного добрими, співчутливими, прощайте один одному, як і Бог у Христі простив вам» (Єфесян 4:17–32).

Люди, що не підкоряються цьому Апостольському вченню, *залишаються плотськими*. Але є й інша категорія людей – Христові. Про них в посланні до Галатів 5:22–24 сказано: «**ті, котрі Христові, плоть свою розп'яли з пристрастями й похотями (бажаннями, хотіннями)**». **ЦЕ І ШЛЯХ**, і труд, і мета життя, і можливість стати новою людиною – **НОВИМ ТВОРІННЯМ У ХРИСТІ ІСУСІ**. «**Бо всі ви – сини Божі по вірі в Христа Ісуса; всі ви, що в Христа охрестилися, в Христа одяглися. Нема вже іудея, ні язичника; нема раба, ні вільного; нема чоловічої статі, ні жіночої, бо всі ви – одне в Христі Ісусі»** (2Корінфян 5:17; Галатів 3:26–28). Відповідно, немає більше ніяких гріховних емоцій – це і є **УМЕРТВЛЕНІ ЗЕМНІ ЧЛЕНИ**. «**Отже, умертвіть земні члени ваші: блуд, нечистоту, пристрасть, злу похоть і користолобство, що є ідолослужіння...**» (Колосян 3:5–11). Отже, **ПЕРЕМАГАЮЧИЙ ВІДКРИВАЄТЬСЯ СИНОМ БОЖИМ**, тому що ним керує не бажання плоті і гріховних помислів, а Дух Божий, Слово Боже, тому він **СПАСЕННИЙ ВІД СВОЇХ ГРІХІВ**.

А як діяти, якщо знаєш, що цього робити не можна, але все одно хочеться? Потрібно утриматися від гріха і благи Бога дати **ВСЕПЕРЕМАГАЮЧУ СИЛУ**, необхідну для того, щоб перемогти хотіння, – щоб не хотілося грішити, щоб мати повну перемогу над конкретним гріхом, щоб володарювати над своїм тілом, над своїми бажаннями. У

жодному випадку не допускати, щоб бажання володіли нами, необхідно, щоб ми управляли нашими бажаннями. Таким чином, ми Духом умертвляємо діла плотські і стаємо живими, виправданими і спасеними, тобто Христовими (Ісаї 53:11–12; Римлян 5:6–9).

Щодо прощення. Прощення Бог дає тій людині, котра, віруючи в ім'я Ісуса Христа, покалася. Якщо ми щиро покалися і більше ніколи не робитимемо так, як робили, то ми отримуємо прощення від Бога в ім'я Ісуса Христа (1Іоанна 1:9). Тому слід вірити в Євангеліє так сильно, щоб не тільки не робити гріха, але і не помишляти про нього. Це означає стати святими, а конкретніше – стати освяченими тілом і духом.

Вище згадувалося, що всі, хрещені **ДУХОМ СВЯТИМ**, не повинні грішити, щоб не вмерти другою смертю, в якій немає покаяння, і не стати вічними в'язнями пекла. Всі, хто не встигли покаятися, залишаться в своїх гріхах. Ці люди непростені, вони знаходяться в першій смерті, яку успадкували від Адама, а пізніше – від батьків. Душі їхні в злі, душі ці в пеклі, в безодні. Тому для всіх людей лише один вихід з прокляття – покаятися сьогодні, тому що завтрашнього дня може не бути (Луки 13:1–5).

Як же покаятися (покаяння як процес, що триває)? Які етапи духовного зростання повинна пройти кожна людина? Що ж про це говорить Істина в Священному Писанні? Апостол Петро проповідував: **«Покайтесь, і нехай охреститься кожен із вас в ім'я Ісуса Христа для прощення гріхів, і отримаєте дар Святого Духа»** (Діяння 2:38). Далі читаємо, що ті, хто отримали хрещення Духом Святим, повинні озброїтися проти своєї гріховної природи – **«...ми самі, маючи початок Духа, і ми самі в собі зітхаємо, очікуючи всиновлення, викуплення тіла нашого»** (Римлян 8:23).

Наступний етап – отримати від Бога **ДУХОВНІ ДАРИ**, щоб відкрилася можливість досягти досконалості. Про це сказано: **«...Дбайте про дари більші, і я покажу вам шлях ще кращий»** (1Корінфян 12:27–31). Нам необхідно удосконалюватися в пізнанні Бога і наповнюватися **«ПІЗНАННЯМ ВОЛІ ЙОГО, в усякій премудрості й розумінні духовному...»** (Колосян 1:9–10). **«Тому, залишивши початки вчення Христового, поспішаймо до досконалості...»** (Євреїв 6:1–2). Приходячи **«від віри у віру»**, **«від сили в силу»**, пробиратися вперед, **«аж доки всі прийдемо до єдності віри й пізнання Сина Божого, в мужа досконалого, до міри зростання в нас повноти Христової»** (Римлян 1:17; Псалом 83:8; Єфесян 4:13).

Досягання все більшої міри **СИЛИ МИРУ БОЖОЇ ЛЮБОВІ** не повинно припинятися в самому собі, в кожному з нас, доки живемо на землі. Ісус живе вічно. Ми також повинні вже **ЗАРАЗ ЖИТИ ВІЧНО** – подібно Богу, жити в любові, виконуючи Слово Його. Слово Боже завжди веде вірне серце – це Шлях Правди. На цьому Шляху зростають **СИНИ ДНЯ**, які **«СТАЛИ ПРИЧАСНИКАМИ БОЖОГО ЄСТВА, ВІДДАЛИВШИСЬ від пануючого в світі розтління похоттю»** (1Фессалонікійців 5:5–8; 2Петра 1:4). Досягти цієї міри духовного зростання можливо тільки тоді, коли будемо всім серцем любити дари Духа Святого, Який навчає нас корисному.

Щоб в серцях наших була свобода, кожному слід постійно стояти на варті серця свого і пильнувати в молитвах. І не тільки в молитвах, але і в повсякденному житті, в усіх місцях, де знаходимося (Колосян 4:2–4). Ісус сказав: **«Пильнуйте, будьте насторожі і моліться...»** (Марка 13:31–33–37). Це треба робити постійно – **«Будьте тверезі, пильнуйте, бо противник ваш диявол ходить, як рикаючий лев, шукаючи, кого б пожерти»** (1Петра 5:8). Пильнувати – це бути веденим Духом Божим: **«Бо всі, що Духом Божим ведені, є сини Божі»**, **«Блаженний народ, що знає він поклик трубний, Господи, вони ходять у світлі обличчя Твого»** (Римлян 8:14; Псалом 88:16). Тому **«якщо ж ходимо в світлі, подібно до того, як Він у світлі, то маємо єднання один з одним, і Кров Ісуса Христа, Сина Його, очищає нас від усякого гріха»** (1Іоанна 1:7).

Світло Сина Божого може просвітити кожную людину і всяку тьму. Тільки тоді стають просвіченими серце і розум, людина стає здатною помічати свої найменші порушення і навіть гріховні думки. Тільки тоді в людині відкривається *БРАНЬ* з собою. *БРАНЬ* – це процес протистояння, коли «плоть бажає протилежного Духові, а Дух – протилежного плоті: вони одне одному противляться...», «Усі подвижники утримуються від усього: ті для одержання вінця тлінного, а ми – нетлінного. І тому я біжу не так, як на непевне, б'юся не так, щоб тільки бити повітря; але приборкую і поневолюю тіло моє, щоб, проповідуючи іншим, самому не залишитися недостойним» (Галатів 5:16–17–26; 1Корінфян 9:25–27). Але людина вірна стає на сторону Духа і таким чином стає *ПЕРЕМАГАЮЧОЮ* і духовно зростаючою, хоча вона ще не перемогла всі гріхи, а тільки почала їх перемогати. Щоб перемогати себе, необхідно відректися від себе і від усього, що маємо, всім серцем полюбити чистоту і старанно молитися, бо «*Царство Небесне силою (Божою) здобувається, і хто докладає зусилля, здобуває його*» (Матфея 11:12). Через щирі молитви і моління отримується Сила від Бога, так звершується спасіння: «...зі страхом і трепетом звершуйте своє спасіння» (Філіпійців 2:12).

Багато хто не замислюється над тим, що таке *СПАСІННЯ* і як його звершувати. Про Ісуса Ангел провістив: «**Він спасе людей Своїх від гріхів їхніх**» (Матфея 1:21). Сутність спасіння полягає у звільненні Богом від *рабства гріха* і від *вини гріха*. Чим же відрізняється *гріх* від *вини гріха*? Гріх живе в людині постійно – «**я плотський, проданий гріху**» (Римлян 7:14). Гріх, що живе в людині, – це здатність грішити, *це закон гріха і смерті*. До певного часу внутрішня зіпсованість людини не проявляється. Але як тільки гріх стає явним через дію плоті – це вже *вина гріха*. Народ Ізраїльський приносив жертви за вину гріха, але здатність робити гріх залишалася в людях. Це означає, що до воскресіння Ісуса Христа з мертвих гріх не міг бути знищеним в совісті людини, тому *жертви за гріх* приносилися завжди. Багато людей нашого часу відстають на дві тисячі років через те, що вони обмежуються тільки однією молитвою: «Господи, прости за скоєний гріх», як це робили стародавні люди. Вони не усвідомлюють, що живуть у новому часі, з новими можливостями. Отець Небесний в Сині Своему Ісусі Христі відкрив Шлях Новий і Живий: «**Ісус сказав йому: Я є путь і істина і життя; ніхто не приходить до Отця, як тільки через Мене**» (Іоанна 14:6). На цьому Шляху можна отримати не тільки прощення, але і викуплення, виправдання і освячення нашого духу, душі і тіла.

Досвід показує, що необхідно молитися щиро, з повною вірою і конкретно називати те, що бажаєш отримати від Бога: «Отче Небесний, в ім'я Сина Твого Ісуса Христа, Який переміг і помер за гріхи всього світу, віруючи в Силу Крові Ісуса Христа – Крові Нового Завіту, прошу Тебе, дай і мені бути перемагаючим...» Пройде певний час постійних щирих молитов, і Бог дасть вам перемогу над конкретним гріхом, проти якого ви молилися, і примножить у вас радість спасіння. Якщо перемога примножується, то примножується і радість. Так досягається повна радість. Так відкривається можливість перемогти, зруйнувати і знищити *в собі* гріх повністю. Він вже не осквернить наше тіло, і совість наша буде очищена. Адже написано: «...**народжений від Бога, не грішить, ...і лукавий не торкається до нього**» (Іоанна 5:18). Щаслива людина, чию совість очистив Ісус Христос Своею Святою Кров'ю! Після очищення в її серці діє *ЗАКОН ДУХА ЖИТТЯ* в Ісусі Христі, *закон*, що звільнив цю людину від *закону гріха і смерті* (Римлян 8:2). Читаємо: «**Говорить Господь: вкладу закони Мої в думки їхні, і напишу їх на серцях їхніх; і буду їхнім Богом, а вони будуть Моїм народом. І не буде вчити кожен ближнього свого і кожен брата свого, кажучи: «Пізнай Господа!»; тому що всі від малого до великого, будуть знати Мене, бо Я буду милостивий до неправд їхніх, і гріхів їхніх, і беззаконь їхніх не згадаю більше**» (Євреїв 8:8–10–12). У цьому стані людина не лише прощена, але й така, що володіє собою (Притчі 16:32). Людина, яка керує своїми почуттями, є спасенною від гріхів, вона вже не є рабом, вона вільна, тому що має *ВІЧНЕ ВИКУПЛЕННЯ*, яке придбав Ісус Христос Своею Святою Кров'ю. «...**Бо якщо кров**

телят і козлів та попів телиці через окроплення освячує осквернених, щоб чисте було тіло, то тим більше Кров Христа, Котрий Духом Святим приніс Себе непорочного Богові, очистити совість нашу від мертвих діл для служіння Богу Живому і Істинному!» (Євреїв 9:11–13–14).

Правом бути перемагаючим може скористатися кожен. Бог «**хоче, щоб усі люди спаслися і досягли пізнання Істини** (1Тимофія 2:3–4). Ангели Божі також чекають всиновлення, викуплення тіла нашого і одкровення синів Божих. **«Бо знаємо, що всі істоти (Ангели) сукупно зітхають і мучаться донині; і не тільки Вони, але й ми самі, маючи початок Духа, і ми самі в собі зітхаємо, очікуючи всиновлення, викуплення тіла нашого»** (Римлян 8:22–23). Ми повинні відчувати в собі необхідність **ВСИНОВЛЕННЯ, ВИКУПЛЕННЯ ТІЛА НАШОГО**. Бо сказано: **«Очистіть себе ті, що носите сосуди Господні!»**, **«Очистьмо себе від усякої скверни плоті і духу»**, **«А якщо Христос у вас, то тіло мертво для гріха, але дух живий для праведності»** (Ісаї 52:11; 2Корінфян 7:1; Римлян 8:10). Якщо Христос царює в нас, то Він управляє нами, ми Його царственне священство: **«А ви – рід обраний, царственне священство, народ святий, люди власності Божої, поставлені для того, щоб сповіщати досконалості Того, Хто покликав вас з темряви в чудове Своє світло; колись не народ, а нині народ Божий; колись непомилювані, а нині помилювані»** (1Петра 2:9–10).

Багато людей залишаються байдужими до свого освячення. І не дивно. Хіба може людина пізнати **ВОЛЮ БОЖУ, ЯКА Є НАШЕ ОСВЯЧЕННЯ**, якщо спочатку не дізнається, які діла оскверняють людину? Якщо невідома хвороба, то, як знати, чим її лікувати? Євангеліє вказує на осквернення, що відбувається через язик людини: **«...язик поставлений так між нашими членами, що сквернить усе тіло і запалює круг життя, будучи сам запалюваний від пекла...»** (Якова 3:5–18). Як же так відбувається, що нашим язиком управляє пекло? Чому помисли, ніби наші, а по Євангелію – вони є сама смерть, і тіло теж, немовби наше, а назване тілом, в яке одягнена смерть: **«Помисли плотські є смерть...»** і **«Бідна я людина! хто визволить мене від цього тіла смерті?»** (Римлян 8:6; 7:24). Відповідно, наш язик, помисли і тіло не повинні залишатися під владою пекла і смерті, ми повинні освятитися. У Євангелії сказано, що язик людини подібний до керма корабля, яким управляє керманіч. Якщо ваш керманіч вирішив з кимось посваритися, то знайте: не той керманіч живе у вашому серці; змінійте керманіча, інакше він приведе до загибелі. Ісус говорив: **«Породження єхиднині! як ви можете говорити добре, будучи злими? Бо від повноти серця говорять уста»** (Матфея 12:34), також сказано: **«Хто не грішить словом, та людина досконала, здатна загнудати і все тіло своє»** (Якова 3:2). Навчившись загнудувати свій язик, людина стає досконалою, здатною загнудати своє тіло, свої бажання і емоції. Виявляється, що наші слова не такі вже неважливі і нешкідливі. **Слова наші є мірило нашого освячення**, бо **«добра людина з доброго скарбу серця свого виносить добре, а зла людина зі злого скарбу серця свого виносить зло: бо від повноти серця промовляють уста її»** (Луки 6:45). Ми повинні відповідально ставитися до своїх слів, **«бо за словами своїми будеш виправданий і за словами своїми будеш осуджений»**, і **«за всяке пусте слово, яке скажуть люди, вони дадуть відповідь у День Судний»** (Матфея 12:36–37). Якщо людина вірить, що відповідатиме перед Богом навіть за слова, то навчиться перемагати свої емоції і не говоритиме легковажних слів. Хай Господь благословить вас на цьому шляху досягнення повної перемоги над собою, щоб вийти дверима з проклятої за гріх Адама землі (Іоанна 10:9; Буття 3:17). Слід проаналізувати і зрозуміти, які діла залишаються на проклятій землі і потраплять в озеро вогненне, а які діла підуть на Небо (Одкровення 21:8). Адже сказано: **«За те пекло розширилося і безмірно розкрило пащу свою: і зійде туди слава їх і багатство їх, і шум їх і все, що веселить їх»**, **«І почув я голос з неба, який говорив мені: напиши: віднині блаженні мертві, які вмирають у Господі. Так, говорить Дух, вони заспокояться від трудів своїх і діла їхні йдуть услід за ними»** (Ісаї 5:14; Одкровення 14:13).

Необхідно всім, хто увірував, обрати шлях вузький і тісні ворота, щоб увійти в життя (Матфея 7:13–14). В Царстві Христа і Бога будуть Христові, які розп'яли плоть з пристрастями і бажаннями (Галатів 5:22–24; Єфесян 5:1–5). Щоб перейти зі смерті в життя і **БУТИ СИНОМ БОЖИМ**, необхідно стати спраглим води живої і перемагаючим. «**І сказав Сидячий на престолі: ось, творю все нове. І каже мені: напиши; бо слова ці істинні і вірні. І сказав мені: звершилось! Я є Альфа і Омега, початок і кінець, спраглому Я дам від джерела води живої даром. Перемагаючий успадкує все, і буду йому Богом, і він буде Мені сином**» (Одкровення 21:5–7). Як практично досягається це **ВСЕ?**

Апостол Павло закликає залишити початки вчення Христового і поспішити до досконалості. *А як ми залишаємо будову першого поверху? Починаємо будувати другий.* У посланні до Євреїв 6:1–3 зазначається те, що Водне і Духовне хрещення – це початок основи вчення Христового. Тому на цій основі потрібно самим, **мов з живого каміння, будувати** «з себе дім духовний, святе священство, щоб приносити духовні жертви, приємні Богові, через Ісуса Христа» (1Петра 2:1–5–11). *Хто ж така досконала людина? Це людина, почуття якої відрізняють добро від зла* (Євреїв 5:13–14). Вона досягла такого духовного рівня, при якому, живучи на землі, вже створила нове серце і новий дух, щоб не померти зі старим серцем, щоб не померти другою смертю, в якій немає покаяння (Єзекиїля 18:31–32; Одкровення 21:8). Ті, хто освятив себе для Царства Небесного, щоб бути святими духом, душею і тілом – **Є СИНИ ПЕРШОГО ВОСКРЕСІННЯ**, блаженні і святі (Одкровення 20:6). Читаючи Євангеліє, дізнаємося, що небагато людей названо святими. Але ми повинні освятитися. «... **Я – Господь Бог ваш: освячайтеся і будьте святими, бо Я [Господь, Бог ваш] святий...**» (Левит 11:44). Апостол Павло написав: «...представте ваші тіла в жертву живу, святу...» (Римлян 12:1–2). Тому всім потрібно подумати, як зробити жертвою живою, святою своє тіло, яке хоче діл цього віку, в який увійшов і панує гріх та похоті. Про це сказано: «**Отож хай не панує гріх у смертному вашому тілі, щоб вам коритися йому в похотях його**», «**Як через одну людину гріх увійшов у світ, і з гріхом – смерть, так і смерть увійшла в усіх людей, бо в ньому всі згрішили**»; **але нам подарована можливість стати причасниками Божого єства, віддалившись від пануючого в світі розтління похоттю** (Римлян 6:12; Римлян 5:12; 2Петра 1:3–4–11).

А Каїна за які двері і в який вік заманив гріх? І звідки? Бог попередив Каїна: «**...біля дверей гріх лежить; він тягне тебе до себе, але ти пануй над ним**» (Буття 4:7). Саме через непокірність Слову Божому: **ПАНУЙ над гріхом**, – душа Каїна повернулася лицем до гріха, а до Бога – спиною, щоб вийти в двері, залишивши Слово Господнє (Єремії 2:27; 7:23–24). Каїн не завжди був таким, яким ми його собі уявляємо. Адже він приносив жертви Богові і міг думати про себе, як про доброго віруючого. Але діла його були злі (Іоанна 3:12). Так буває і сьогодні. Думаючи, що служать Богові, люди можуть догоджати князеві світу цього, тобто дияволіві, який **притягує до себе**. І не тільки притягує. Він притягує, та ще й похотями і жаданнями воює проти душі (1Петра 2:11). *У якому ж віці може померти душа: у цьому, тимчасовому, чи за гробом? Тільки у цьому – ЦЕ СМЕРТЬ ДРУГА.* Яка різниця між умиранням тіла і умиранням душі? Вмирання тіла – це фізична смерть, а вмирання душі наступає через вчинення смертних гріхів (Римлян 1:21–32). Нам відомо, що душа вічна. Але де і коли вічна душа повинна здобути життя вічне, щоб уникнути смерті другої? Перечитуючи 14 главу Євангелія від Луки, ставлю собі питання про всіх запрошених на вечерю: чи свідомо вони відмовилися від запрошення? Ті, хто купили землю і волів, – вибачилися, той же, хто одружився, – не вибачився. Господар розгнівався на запрошених і сказав: «**Ніхто з тих запрошених не скуштує вечері моєї...**», тому що всі запрошені не обрали Волю Господаря, щоб стати обраними. Вони втратили можливість **ЖИТИ ВІЧНО** (Луки 14:15–24). Ці сини гніву залишилися плотськими: *такими, що виконують бажання плоти і помислів* (Єфесян 2:1–3). *Тому треба умертвити*

в собі свої земні члени і пожадання плоті (Колосян 3:5–6). Тільки так люди починають ставати і стають учнями Ісуса Христа (Луки 14:26, 33), тільки так досягають повноти (Єфесян 4:13, 17–24). Це шлях до перемоги через боротьбу.

Апостол Петро писав: **«Улюблені! прошу вас, як пришельців і странників, уникати тілесних похотей, які воюють проти душі»** (1Петра 2:11). Ми всі розуміємо, що війни між ворогуючими сторонами починаються на кордоні, де закінчується своя територія і починається територія ворога. Отже, потрібно визначити межі своєї території, щоб знати, що захищати. Тому, якщо похоті плоті воюють проти душі, то це означає, що наша душа і наше тіло вороги між собою. Людину можна порівняти з територією, розділеною між двома віками, в яких панують тіло і душа. Тілом правлять хотіння і помисли плоті – це діюча смерть. А душа наша, яку Бог оживотворив через Ісуса Христа при хрещенні Духом Святим, подарувавши нам Дар Говоріння Іншими Мовами, – жива територія, де діють помисли Духовні: життя і мир. **«Коли Павел поклав на них руки, зійшов на них Дух Святий, і вони стали говорити іншими мовами і пророкувати», «...Бо ті, що живуть за плоттю, думають про тілесне, а ті, що живуть за Духом, – про духовне. Помисли плотські є смерть, а помисли духовні – життя і мир, тому що помисли плотські є ворожнеча проти Бога; бо законів Божому не підкоряються, та й не можуть...»** (Діяння 19:6; Римлян 8:4–5–7–10).

У людині незалежно від її волі народжуються різні бажання. Голос плоті повторює: «хочу», а голос Духа говорить: «не можна». Свідомість же, яка називається «Я», вирішує, на чію сторону стати: на сторону плоті чи на сторону Духа. Волевиявлення цього «Я», після хрещення Духом Святим, ніхто насильно не підкоряє, тільки пропонується вибір. **ВІЛЬНА** у виборі людина, стоїть на межі двох віків: *цього і того віку*, обираючи собі володаря. Єва в Раю вибрала волю древнього змія – диявола, за що і померла (Буття 3:1–21). З того часу всі люди на землі, народжені від плоті і крові, народжуються духовно мертвими (Єфесян 2:1–3). І лише Бог, по милості Своїй, призвавши людину на **СВІЙ ШЛЯХ ЖИТТЯ**, оживотворяє її душу. Людина стає **ВІЛЬНОЮ**, як володар своєї долі (Галатів 5:1, 13; 1Корінфян 11:31). Цей вік через похоті плоті хоче знову підкорити душу, відвести її під владу смерті, ув'язнити в **СМЕРТЬ ДРУГУ**, де не буде покаєння (Одкровення 21:8). Інший Світ – Вік Слова Божого – це Дім Божий, **КОВЧЕГ ВІЧНОГО СПАСІННЯ**, Царство Небесне, Сам Ісус Христос – Слово. В міру того, як ми виконуємо Божі заповіді, Слово поселяється в нас замість діл плоті, засуджених і переможених нами. Так ми набуваємо здатність Духом умертвляти діла плоті (Римлян 8:12–14). Це і є життя вічне по вірі в Ісуса Христа в Царстві Небесному, Яке росте, як міра закваски в трьох мірах муки, доки не закисне все, – **ОСВЯТИТЬСЯ. І стає Царством Небесним дух, душа і тіло** (Луки 13:20–21). **Освячується і стає вічним Царством Небесним тільки ЖОНА – Церква Ісуса Христа. «І прийшов до мене один з семи Ангелів, у Котрих було сім чаш, наповнених сімома останніми карами, і сказав мені: піди, Я покажу тобі жону, наречену Агнця»** (Одкровення 21:9).

Бажання мого серця – за будь-яких обставин бути свідком Ісуса Христа, догоджати Богові, жити в святій вірі до кінця і виконувати святі заповіді. З любов'ю до святості, з насолодою від Божої свободи співати вголос, одночасно співаючи почуттями в моєму серці Духовні Пісні Духом Святим Іншими Мовами, як жертву Господу. Того і всім бажаю (Єфесян 5:19; Псалом 99).

Благодать з усіма, що незмінно люблять Господа нашого Ісуса Христа! Амінь!

Свідчення Олександра Морітца

В ім'я Великого Бога Отця і Сина і Святого Духа, хочу розповісти, як я одержав зцілення зору в Ковельській Церкві. У мене був дуже поганий зір. Крім звичайної короткозорості, було циліндричне зміщення оптичної осі в обох очах. Зір погіршувався, тому що вісь зору все більше і більше зміщувалася. Тому кожен півроку доводилося міняти лінзи окулярів. У нас в Німеччині вони коштували приблизно 230–255€, але й це ще не все. Мої очі не витримували ні сонячного, ні електричного світла. Я вимушений був носити спеціальні окуляри з затемненими скельцями, а двадцять хвилин, проведені без окулярів, були тяжким випробуванням: очі

боліли, наливалися кров'ю та заливалися слізьми.

В 1991 році, влітку, служитель Ковельської Церкви запропонував помолитися за моє зцілення. Він сказав: «Ми ж віримо в Живого Бога, Який сильний зцілювати, тому, якщо ти маєш віру для одержання зцілення, то давай зараз будемо молитися за зцілення твоїх очей». Я відповів: «Маю віру». Знявши окуляри, я став на коліна, і ми помолилися. Після однієї-єдиної молитви Бог мене зцілив! Більше окулярів я вже не надівав і почував себе добре! Після обіду ми поїхали в сусіднє місто Брауншвейг. Повертаючись увечері додому, я вільно дивився на світло фар зустрічних автомобілів, воно вже не шкодило мені, як раніше. Я радів і дякував Всемогутньому Богу за те, що Він зцілив мої очі: відновив стовідсотковий зір та стовідсоткове сприйняття світла. Тепер окуляри мені зовсім не потрібні!

Мою рідну сестру Неллі Бог зцілював багато разів. Останній раз це було в травні 2003 року. Неллі невдало підняла важкий предмет, і в неї утворилася хребетна грижа. Вона не могла спати, спокійно сидіти і ледве ходила. Але, незважаючи на хворобу та всі труднощі, маючи віру в Силу Живого Бога, вона наважилася поїхати з нами до друзів в місто Ковель. В дорозі їй було дуже важко, а проїхати треба було два кордони і 1200 кілометрів дороги. Її турбував сильний біль, опухли ноги. Через деякий час після нашого прибуття в місто Ковель (хвороба ж прогресувала) ми по Волі Божій, тобто в ім'я Боже, прийшли на Богослужіння. Божий служитель Ковельської Церкви закликав все зібрання в ім'я Ісуса Христа молитися за хворих. Неллі потребувала та прагнула зцілення, тому в зібранні стала на коліна і просила зцілення у Бога, нікому не заявляючи про свою хворобу. І ось, під час молитви, Бог Своєю Силою наповнив служителя Ковельської Церкви, який підійшов до Неллі і в ім'я Ісуса Христа поклав на неї праву руку свою. В той же час через цього служителя було Пророчє Слово, що Неллі зцілена. Після молитви, вставши з колін, вона оголосила, що була серйозно хвора, а Бог тільки що її миттєво зцілив. Під час покладання рук вона відчувала, як дією Сили Божої вирівнюється її хребет, і один за одним стають на місце хребці. Біль в ту ж мить припинився.

Це так збулися Слова Ісуса Христа: **«Покладуть руки на недужих, і вони будуть здорові»** (Марка 16:18).

Ми свідки багатьох великих чудес, які Бог звершує в Своему народі, а саме в Ковельській Церкві, до якої ми належимо.

За все слава Богу! Амінь!

Alexander Moritz

Свідчення Ангеліни Щербакової

Ангеліна свідчить: «До мене говорив Бог!»

В ім'я Ісуса Христа бажаю поділитися радістю і розповісти, як мені відкрився Живий Бог, Який діє на Землі в Своему народі. Як Він явив Свою велику милість до моєї душі, покликавши і поставивши мене на Свій Істинний Шлях – Шлях Миру Любові.

Я, як і всі люди, думала, що Бог є, але бути віруючою збиралася не раніше, як в сорок років. Тому щось міняти у своєму житті зараз, в двадцять з лишком років, не бажала. Але Всемогутній Бог не радиться з людиною і все робить по Своїй Волі. Хто пізнає шляхи Його? І ось влітку 2004 року я приїхала з Москви в Україну в місто Ковель. Віруючі з Ковельської Церкви запросили мене на обід. Я прийшла, мене представили. Невдовзі служитель промовив проповідь і запросив усіх до молитви. Почали молитися. Та ось молитва зупинилася, і через служителя церкви Бог почав говорити до мене чистою англійською мовою у віршованій формі з подальшим тлумаченням, тобто перекладом на російську мову. Вимова слів і побудова речень були граматично правильними. Я дивувалась гарній англійській вимові і точному перекладу. А після закінчення молитви здивувалась ще більше, коли дізналася, що ні служитель, через котрого говорив до мене Бог, ні присутні не знали англійської мови. Частина ж Божого звернення, яка відкривала таємниці мого серця, була зрозумілою тільки мені. Мене це дуже вразило. Я все думала і дивувалася, що Бог через Своїх людей може промовляти навіть таким дивним чином. Адже Він відкрив мої думки і, більше того, навіть почуття мого серця, хоча жодна людина в світі не могла знати цього всього. Це таємниче Боже звернення чистою англійською мовою, як я описувала вище, стосувалося моєї долі, мого майбутнього. Раніше такого я навіть і уявити собі не могла. Серце моє наповнилось страхом і трепетом, адже Сам Бог сказав мені, як я повинна далі жити. Я розмірковувала і зараз вірю: якщо Бог розказав точно про моє минуле, то все, що Він сказав про моє майбутнє, також істинно.

Додому до бабусі я прийшла враженою, адже мені необхідно було вирішувати служити Господу зараз, всупереч своїм життєвим планам на майбутнє. Я чітко розуміла, що все треба вирішувати конкретно, тому що ніщо і ніхто не укріється від Бога, адже Він все знає і діє у Своему народі. І я зробила до Нього свій перший крок – прийняла рішення служити Господу. Після цього Бог наблизився до мене ще ближче – хрестив мене Духом Святим, подарувавши *ДАР ГОВОРІННЯ ІНШИМИ МОВАМИ*. В день, коли на мене зійшов Дух Святий, серце моє наповнилось постійною радістю, про яку я ніколи ні від кого не чула. Тому мені хочеться поділитися з іншими людьми тими почуттями, які подарував мені милосердний Господь. Уявіть собі, що на серці відчуваєш постійний спокій і такі піднесені почуття, які неможливо виразити словами – з тобою Бог, твій Бог, Який турбується про тебе, любить тебе; і хочеться славити Його у будь-який час. Дивишся на небо і думаєш: «Там мій Бог! Він бачить мене серед мільйонів людей і чує мене, навіть якщо я знаходжусь під землею в метро! Як приємно бути в спілкуванні з Ним!» В служінні Богу немає нічого важкого, ніякого примушування себе, немає того, чого робити не можна, а дуже хочеться це зробити. І, немовби, так було завжди.

Багато що мала я, але ні в чому не заспокоювалася душа моя. Відволікатися від неспокою душі? Так, я тимчасово відволікалася, але постійного спокою і радості не мала. А сьогодні, коли я вдумуюсь, що все, отримане від Господа, подаровано мені не на рік, не на десять років, а навечно, назавжди, то розумію, що Бог благий і якби не Він, я не знала б цього і розтрачувала б даремно час, думаючи, що живу...

Я бажаю всім людям, що живуть на Землі, довідатися, що Бог є *ЛЮБОВ*. Він любить нас всіх і чекає кожну душу, якою б вона не була. Може, один тільки крок, одна тільки думка відділяє і вас від спокою душі, подарованого *БОГОМ* вже зараз, в цю хвилину тим, хто любить *ЙОГО*. Ніщо не може зрівнятися з цим!

За все слава Господу Богу! Амінь!

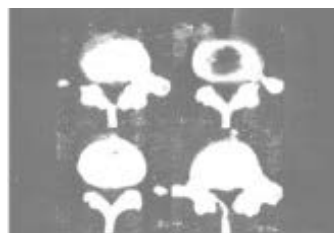
Ангеліна Щербакова

Зцілення Наталії Нагорник

В ім'я Ісуса Христа свідчу про своє зцілення в нашій Ковельській Церкві. Зараз важко згадати, коли в мене почалися болі у спині, адже я на це не звертала уваги. Минав час, болі посилювалися. В 2002–2003 роках я вже практично втратила можливість пересуватися, ледь переходила з кімнати в кімнату, про роботу можна було забути. Біль віддавав від попереку в ноги, від ніг в голову. Я не могла нахилити голову, тому що будь-які рухи викликали сильні болі. Коли лежала, я не могла знайти положення, в якому б не відчувала болю. Я їла лежачи, і щоб встати, мені потрібно було надягати спеціальний пояс, що фіксує хребет. Але навіть в ньому я ходила повільно, малими кроками. Різкі рухи викликали такі болі, що неможливо переказати. Знімки, зроблені під час обстеження, показали, що у мене дві великі грижі хребта. Лікарі пояснили, що такі грижі в усьому світі ніхто не береться оперувати. Вони відверто сказали, що я вже не видужаю, залишуся інвалідом.

В червні 2003 року мене привезли в будинок, де були зібрані віруючі Ковельської Церкви. Служитель церкви запропонував молитися за всіх хворих. Я, пересилуючи сильні болі, стала на коліна. Під час молитви зійшла велика Сила Божа, і в ім'я Ісуса Христа служитель поклав праву руку свою на мою голову. В цей момент я відчула, що в спині, в тому місці, де у мене болять, діє Сила Божа. Ця дія Сили нагадувала імпульси електричного струму при лікуванні приладом «діадинамік»¹. Я відчула, що болю нема – Бог мене вмить зцілив! Була така радість, що важко й передати. Коли закінчилася молитва, я різко піднялася з колін, хоча раніше не могла цього зробити. Стала ходити і нахилитися, не відчуюючи при цьому ніякого болю. Як пам'ять про хворобу, в мене залишилися тільки знімки, на яких чітко видно дві хребетні грижі, і спеціальний жорсткий пояс, який тепер вже, з милості Божої, мені не потрібен.

Знімки ушкодженого хребта Наталії Нагорник

Так збулися Слова Ісуса Христа: «**І коли чого попросите у Отця в ім'я Моє, те зроблю, щоб Отець прославився в Сині**» (Іоанна 14:13).

Слава Великому Всемогутньому Святому Богу, Який діє в Своєму народі! Амінь!

Наталія Нагорник

¹ Струми Бернара або ДДС – діадинамічні струми.

Зцілення Анатолія Гіза

В ім'я Ісуса Христа свідчу, як у Ковельській Церкві мене зцілив Бог і врятував від явної смерті. Тридцятого листопада 2004 року близько шостої години ранку я відчув сильний біль у ділянці лівої нирки та підшлункової залози, розвивався напад гострого панкреатиту. Біль охопив спину і живіт. Мені ставало все гірше і гірше. Першого грудня почалися болі в шлунку. Цей мій стан медики назвали «гострий живіт» і сказали, що термінова операція неминуча. Хоча глибокої віри на зцілення в мене не було, та все ж вирішив, що на операцію не піду. Четвертого грудня 2004 року стан мого здоров'я погіршився. Сильні болі прийняли пульсуючий характер і стали настільки інтенсивні, що я не міг знайти собі місця ні на дивані, ні на підлозі. Мене морозило. Сестра Ольга запитувала мене: «Ну що, тобі краще?» Я відповідав: «Ні, ще гірше, ніж було, вже такі сильні болі, як ніби хтось молотком б'є по нирці». Я не знаходив положення, в якому б мені стало легше. Від сильного болю почала підніматися температура. Стан мого здоров'я настільки погіршився, що сили залишали мене. Я вже тільки пошепки міг вимовляти уривисті слова. По телефону просив, щоб за мене молилися, але мене не могли розчути. До мене явно наближалася смерть.

Увечері до нас в дім прийшов Божий служитель. Він запитав мене, чи маю я віру, щоб звершити наді мною все, що написано в посланні Якова 5:14–16: **«...хто з вас хворий, хай покличе пресвітерів Церкви і хай помоляться над ним, помазавши його елеєм в ім'я Господнє. І молитва віри зцілить хворого і підведе його Господь; і, якщо він гріхи вчинив, простяться йому. Признавайтесь один одному в провинах і моліться один за одного, щоб зцілитися: бо багато може посиленна молитва праведного»**. Я відповів, що маю віру і каюся за свої невірні вчинки. Служитель помазав мене елеєм в ім'я Господнє, поклав на мою голову праву руку свою і помолився наді мною. Саме тоді Бог мене миттєво зцілив! Температура відразу знизилась. Як написано в Євангелії, так і мене **«гарячка зараз же залишила»** і болі припинилися (Марка 1:31). Рідна сестра Ольга раділа за моє зцілення. Вона сказала, що хворобливий вигляд мого обличчя змінився відразу після молитви служителя. В моїх очах вона побачила життя і спокій. Кімната, в якій я лежав, стала освяченою, з неї вийшла смерть, а натомість весь простір наповнив мир та спокій. Після зцілення я заснув і цілу ніч спав. А наступного дня відпочивший і здоровий пішов на зібрання Ковельської Церкви. В зібранні я свідчив, як чудесно вчора ввечері Бог зцілив мене від цих страшних хвороб.

Слава Великому Богу, що владно діє у Своєму народі, точно так, як Ісус Христос визначив і провістив про тих, що увірували, в Євангелії від Марка 16:15–18: **«І сказав їм: ідіть по всьому світі і проповідуйте Євангеліє всьому творінню (всім людям). Хто буде вірувати і охреститься, буде спасений; а хто не буде вірувати, буде осуджений. Віруючих супроводжуватимуть такі знамення: іменем Моїм виганятимуть бісів; говоритимуть новими мовами, братимуть змії; і якщо смертоносне щось вип'ють, не пошкодить їм; покладуть руки на недужих, і вони будуть здорові»**. Амінь!

Анатолій Гізс

Зцілення Ольги Логвінської

Подяка, честь і слава Богу нашому, Який відкрив нам Свій Істинний Шлях, на якому можна не тільки спасатися від гріхів, але і одержувати зцілення від різних хвороб. Це все робить Бог в ім'я Ісуса Христа. Йому слава навіки! Амінь!

Бажання мого серця прославити Бога, розповівши про чудо, котре звершив наді мною Всемогутній Бог. Я захворіла ще під час навчання в профтехучилищі: почали турбувати сильні болі в серці, задишка, болі в суглобах, набрякали ноги. Мене обстежили в обласному кардіоревмодиспансері міста Луцька. Діагноз:

Ревматизм – активна фаза, міокардит, поліартралгія, недостатність кровообігу II ст., комбінований мітрально-аортальний порок серця. Лікарі пропонували мені зробити операцію по заміні аортального клапана серця, але я відмовилась. Мені була встановлена друга група інвалідності. Багато разів проходила курси лікування, але стан здоров'я погіршувався: почастишали серцевні напади, порушився ритм роботи серця, ставало важким дихання, турбували набряки. Відразу, як тільки я захворіла, Бог мені відкрив, що ця хвороба – для мого спасіння, тобто не для того, щоб я померла, а щоб через хворобу спасти мою душу. І дійсно: ті, хто зі мною раніше лежали в лікарні, померли. Та Богу все можливо! Навіть те, щоб така безнадійно хвора людина, як я, могла дожити до п'ятдесяти з лишком років!

Восени 2003 року моє здоров'я значно погіршилося: дуже боліли ноги, руки, суглоби. Дуже важко проходили для мене дні за днями та довгі безсонні ночі. До служителів нашої Ковельської Церкви я не зверталася, але коли стало вкрай погано, та й до того ж ще почало боліти все тіло, я, хвилюючись, розказала служителю, що стан мого здоров'я значно погіршується. Служитель відповів: «Ми молимося за всіх, котрі потребують зцілення, і ти з вірою молися до Бога в ім'я Ісуса Христа і отримуй зцілення за нашою спільною молитвою». Твердої віри в те, що Бог може моментально зцілити від багатьох хвороб, у мене не було. Але Бог дав мені приємне бажання, щоб служитель Божий нашої церкви особисто за мене помолвився. За його молитвами Бог зцілював людей від різних хвороб. Так, за однією молитвою цього служителя, Бог миттєво зцілив Віру Бардіж від **газової гангрени**. Я свідок цього зцілення. Газова гангрена почала розвиватися як наслідок того, що Віра пробила собі вилами ногу. Нога її через декілька годин почорніла і роздулась так, що блищала, як скло, а опух піднімався все вище і вище – це був страшний, чорний смертоносний вал. Віра від болю тяжко стогнала, але Ангел Божий, Котрого Божий служитель бачив у видінні на молитві, доторкнувшись до Віриної ноги, моментально зцілив її від газової гангрени.

Газова гангрена – це важке інфекційне ускладнення ранового процесу, що спричиняється мікроорганізмами, які розмножуються без доступу кисню. Захворювання характеризується стрімким розвитком і надзвичайно важким перебігом. Через декілька годин з'являються ознаки інфекції, що розвивається, та проявляються набряком тканин і появою смердючого, з бульбашками газу, що виходить з рани. Набряк швидко наростає, розповсюджуючись на раніше здорові тканини. Шкіра напружена, холодна, бліда, часто з синюватим мармуровим візерунком. Стан постраждалого нестримно погіршується. Без надання спеціалізованої хірургічної допомоги настає смерть (КМ.RU «Енциклопедія здоров'я»).

В ніч з 5 на 6 лютого 2004 року я знову не спала, стан мого здоров'я ще погіршився. Я не могла знайти собі місця, тому переходила з ліжка на диван, з дивана на ліжко, з надією, що десь мені буде легше. Але мені ставало все гірше, боліла кожна кісточка. Нарешті настав ранок, але і він не приніс полегшення. Час для мене тягнувся дуже

повільно – день проходив у муках. Тому, пам'ятаючи про всі чудесні зцілення від різних хвороб за молитвами нашої церкви, навіть від хвороби раку, і те, що наші віруючі переходять у Вічність без болю та страждань, я звернулася до служителя Божого нашої церкви з надією на Божу допомогу, яку Бог дає людям за його молитвами. Шостого лютого 2004 року близько 17 години я зателефонувала цьому служителю. Він, піднявши телефонну трубку, випередив мене, запитавши про моє здоров'я. Я йому все розповіла. Служитель Божий заочно за мене помолвився, і Бог мене зцілив! Через півгодини, з милості Божої, я вже могла рухати руками, ногами, і при цьому суглоби більше не боліли! Хвороби, які мучили мене багато років, покинули мене! Я зцілена! На честь наближення річниці з дня і часу мого зцілення, я вирішила написати це свідчення про дивні діла Божі, які Він творить у Своєму народі. Особливо приємно те, що Бог дав мені більше, ніж я могла уявляти. Я просила полегшення, а отримала зцілення.

Слава Богу нашому! Амінь!

Ольга Логвінська

Зцілення Віри Савлук і її мами

Спочатку хочу розповісти, як в 1968 році Бог змінив мою долю і зробив мене щасливою. Це відбулося, коли Бог зцілив мою маму Марію Савлук. Тоді, по Слову Божому, після однієї молитви Його народу, вона ментально стала здоровою. До цього мама вже декілька днів лежала, як мертва: ні на що не реагувала, навіть на дотик до її постійно відкритих очей, що стали немов скляні. З того часу наша сім'я увірувала, і ми належимо до Ковельської Церкви, в якій діяв і зараз діє Бог. Я з радістю свідчу про це.

В 2000 році я виявила в лівій частині своїх грудей ущільнення розміром з лісовий горіх. Приблизно за рік пухлина трохи

збільшилася і мовби роздвоїлась. Після огляду 3 травня 2001 року дільничний лікар, вивчивши результати моїх аналізів, направив мене до онколога. П'ятого травня 2001 року в онкології поставили діагноз: **Двостороння змішана мастопатія, фіброаденома лівої молочної залози.** З цим діагнозом мене направили на мамографію. Вивчивши знімки, два онколога підтвердили діагноз і відразу ж 7 травня 2001 року мене поставили на онкологічний облік, не сказавши нічого втішного. Від оперативного лікування я відмовилась. Лікар заявив: «Чого ви чекаєте? Поки вилізе на ніс?» Я відповіла: «Нехай Бог збереже мене від цього!» В серці не було ніякої надії на те, що медицина мені допоможе. Тому призначеного лікування я не дотримувалась і рекомендованих препаратів не приймала.

Щомісяця я повинна була з'являтися до онколога на огляд. На одному з таких оглядів лікар похитав головою і суворо мені сказав, щоб через місяць прийшла на прийом обов'язково. Але це вже був мій останній візит, тому що через місяць, хоч я і прийшла в поліклініку, однак в кабінет до онколога не зайшла. Я більше не змогла цього зробити. Я не раз бачила тут багато жінок, котрі без надії, зі слізьми на очах входили у кабінет і ще більш сумними виходили звідти. Тоді в мене виникло питання: що я, віруюча, роблю тут? Адже я багато раз бачила, що полегшення і зцілення дає тільки Бог. Тому вирішила: буду шукати порятунку від смерті тільки у Бога, в Котрого я увірувала. Постояла під дверима і пішла додому.

Час ішов, я згадувала в молитвах про свою хворобу, однак, не відчуваючи болю, особливого зусилля в молитвах не докладала. Але в кінці 2003 року я почала відчувати біль. В січні 2004 року моє серце охопила тривога, тому що пухлина помітно виросла і дуже боліла, смикала, як нарив. Тоді я почала більш старанно нести свою нужду до Бога. Дійшло до того, що я вже не могла спокійно спати, не могла знайти зручне положення, в якому б не відчувала болю. Пухлина за цей час збільшилася до розміру курячого яйця. Мене не покидала думка: «Що ж буде далі?» Мені було відомо: якщо відкриється рана – це вже смертельно. І дійсно, я стала відчувати наближення чогось страшного. У мене було відчуття, що пухлина ось-ось прорве назовні, як фурункул. В великій печалі я постилася один тиждень. Через деякий час постилася ще тиждень, – щодня до 18 години нічого не їла і не пила. Хоч полегшення я не помітила, однак віра на зцілення стала міцнішою. Пересилуючи гострі болі, я вірила, що Бог може мене зцілити.

День 3 березня 2004 року мені запам'ятався на все життя. Закінчуючи Богослужіння, служитель нашої Ковельської Церкви запропонував помолитися за хворих. Я стала на коліна, прохаючи допомоги у Бога. Під час молитви від служителя до мене прийшла Божа Сила, вона прилетіла, як стріла, направлена саме туди, де була пухлина. Я відчула легкий дотик, від якого вмить зник біль. Це відбувалося в той самий момент, коли служитель молився про зцілення від пухлин і наростів на тілі. Ту молитву всі ми чули.

Я прийшла додому і вирвала листок з календаря, щоб запам'ятати цей день для себе. Від 3 березня 2004 року до травня цього ж року пухлина зовсім зникла! Слава Богу! Він чує молитви народу Свого! Він почув молитву Свого вибраного служителя і явив ознаку – миттєве зцілення! Хочеться сказати словами з Євангелія: «**Ісус Христос учора і сьогодні і навіки Той же**» (Євреїв 13:8). Так і в наші дні, як в дні Апостолів, збувається слово пророка Ісаї, котрий говорить: «**Він взяв на Себе наші немочі і поніс наші хвороби**» (Матфея 8:17).

В ім'я Ісуса Христа, слава Великому Всемогутньому Святому Богу, Який творить чудеса в Своему народі! Амінь!

Віра Савлук

Зцілення Катерини Щербакової

Влітку 1992 року я сильно захворіла. Тоді мені було 79 років. Турбували болі в тазостегновому і колінному суглобах лівої ноги, головні болі, запаморочення, слабкість. Було дуже тяжко, як вдень, так і вночі. Болі були вкрай тяжкими і нестерпними, я кричала і стогнала. Все тіло «горіло», боліли суглоби, на мені, як кажуть, живого місця не було. Мій стогін чули люди, які проходили повз наш будинок. Дійшло до того, що я вже зовсім не могла ходити. Дільничний лікар обстежила мене і скликала консилиум лікарів у мене вдома. Стан мого здоров'я був безнадійним. Після огляду багатьма лікарями мені була встановлена перша група інвалідності.

Діагноз: **Первинно-деформуючий остеоартроз з порушенням функції суглобів III ст. ІХС (ішемічна хвороба серця). Дифузний кардіосклероз. Гіпертонічна хвороба II–III ст. Церебральний атеросклероз, хронічна вертебробазиллярна судинна недостатність II ст. ХНК II ст. (хронічна недостатність кровообігу). Катаракта обох очей.**

Від лікування я відмовилася, розуміючи, що воно не допоможе, але була впевнена, що тільки Бог може врятувати мене від біди, що спіткала. Мені ставало все гірше, я слабшала з кожним днем, вже не могла підвестися з постелі. Мене повертали, годували,

біля мене постійно хтось знаходився, саму не залишали, тому що я не могла обходитися без сторонньої допомоги. Я думала, що буду помирати, але Бог помилував мене.

Знаючи, що в Ковельській Церкві Бог зцілює від раку та від інших невиліковних хвороб, я звернулася до Божого пророка Марії Гочачко з проханням помолитися за моє зцілення. Мені було запропоновано, щоб я покалася за всі свідомі і несвідомі гріхи, в яких винувата перед Богом. Так я і зробила. Після молитви сталося чудо – я піднялася з постелі і почала ходити!

З того часу пройшло тринадцять років, протягом яких я постійно відвідую зібрання Ковельської Церкви і втішаюся спілкуванням з Божим народом. Мені зараз майже 92 роки, почуваю себе добре. Так виконалися слова Ісуса: **«Якщо хоч трохи можеш вірувати, все можливе віруючому»** (Марка 9:23).

З глибокою, живою вірою в ім'я Ісуса Христа, славлю Великого Бога Отця і Сина і Духа Святого! Амінь!

Катерина Щербакова

Зцілення Неллі Морітц

Ковельська Церква молиться в Україні – зцілення звершуються в Німеччині!

Влітку 1992 року я захворіла, мене почали турбувати болі у ділянці печінки, блювота. Не могла допрацювати до кінця зміни, доводилося раніше йти додому. Восени мені стало ще гірше: всередині все боліло, я майже нічого не їла, їжа, яку я раніше любила, викликала огиду і блювоту, навіть її запах. Я звернулася до свого лікаря і була направлена на обстеження. Через те, що аналізи були погані, мене направили на додатковий огляд і здачу аналізів. Поставили діагноз: **Гепатит. Калькульозний холецистит**. Лікар виписав мені листок непрацездатності, призначив день, коли знову з'явитися на прийом. Я знаходилась в батьків, мені ставало все гірше і гірше. Я настільки ослабла, що не могла навіть піднятися з ліжка, блювота не припинялася, шкіра пожовтіла. Надія на життя зникла. Не проживши тридцяти років, вмрати не хотілося. Я хотіла жити.

Я знала, що в Ковельській Церкві протягом десятиліть Бог зцілює багатьох людей від різних невиліковних хвороб. Тому по телефону з Німеччини звернулася до друзів у місто Ковель з проханням помолитися за моє зцілення. Бог почув їхню молитву, і звершилося чудо – Бог зцілює мене! Я відразу відчула, що хвороба зникла. Я піднялася з ліжка, почала ходити, стала їсти. Мені стало добре! В призначений день я пішла до лікаря. Він спитав, як мої справи. Я відповіла: «Добре». Лікар направив мене знову на обстеження. Перевіривши результати аналізів, лікар подивився на мене здивовано і сказав: «Я щось не можу зрозуміти: у вас вже все гаразд, я нічого не знаходжу! Як так вийшло?!» Я посміхнулася і відповіла: «Я думала, що буду помирати, а мені так хотілося жити, тому я звернулася до народу Божого в Україну, і за молитвами Ковельської Церкви Бог мене зцілює. За все дякую Богові!» Лікар, уважно вислухавши мене, помовчав, а потім сказав: «Дійсно, це може зробити тільки Бог!» Він продовжив мені лікарняний лист на тиждень, щоб я просто відпочила, але з'явитися до нього більше не було потреби.

Минуло більше дванадцяти років з того часу, як іменем Ісуса Христа я отримала зцілення. І сьогодні, як і тоді, я говорю: «Слава Богу, Який могутньо діє в Своїй Церкві!» Амінь!

Зцілення від кровотечі

В червні 2000 року я гостювала в Україні. Перед від'їздом додому в Німеччину, прибираючи у кімнаті, пересувала диван. Після цього в мене відкрилася кровотеча. Мені стало дуже погано. В поїзді всю дорогу пролежала, кровотеча не припинялась. Поки я добиралася додому, стан мій погіршився. Я втратила багато крові, паморочилася голова. Я була знесилена настільки, що не могла йти, а кровотеча не припинялася. В понеділок вранці не змогла піти на роботу, тому звернулася до свого лікаря. Вона з тривогою запитала мене: «Що з тобою трапилося? Чому ти така бліда, змучена?» Тоді я їй розповіла, що стікаю кров'ю. Лікар обстежила мене і сказала, що без операції в такому випадку не обійтись. Вона зателефонувала лікарю-гінекологу, що направляє до неї тяжкохвору, котру потрібно терміново прийняти. Я була наповнена страхом, відчуваючи, що життя моє закінчується. В тривозі заїхала додому, щоб зібратися на прийом. В цей час за моїм проханням у нашій Ковельській Церкві молилися за мене. Поки я збиралася на прийом до лікаря, припинилася кровотеча. Я відразу ж відчула приплив сили. Під час прийому лікар, оглянувши мене, сказала: «Ніякої хвороби не знаходжу, у вас все добре!» Я так зраділа! Я була така щаслива, адже Бог мене зцілив вдома, в Німеччині, а молилися за мене в Україні на відстані 1200 кілометрів!

Наступного дня я прийшла на прийом до свого лікаря і розповіла їй, що у мене все добре, операції вже не треба робити, і ніякої хвороби не виявили. Бог зцілив мене раніше, ніж я потрапила до лікаря-гінеколога, яка тільки підтвердила, що я дійсно здорова і нема жодних слідів хвороби. Вислухавши мене, мій лікар сказала: «Дійсно, тільки Бог міг зцілити тебе».

Дякую Богові за милість і милосердя, за те, що зцілив мене, врятував від операції та зберіг мені життя. Я щаслива, що належу до Ковельської Церкви, котру слухає Бог і творить миттєві зцілення, як це відбувалося неодноразово зі мною і моїм братом. Олександр в 25 років без спеціальних окулярів вже був сліпий. І ось минуло чотирнадцять років з того часу, як за однією молитвою служителя нашої церкви Бог зцілив очі Олександра. Я була присутня на тій молитві і бачила, як він перед молитвою зняв окуляри і більше їх ніколи не надягав. Вони більше йому не потрібні, у нього стовідсотковий зір.

В ім'я Ісуса Христа, слава Богу, що владно діє в нашій церкві! Амінь!

Nelli Moritz

Свідчення Івана Саса

Я пообіцяв бути віруючим, а Бог за молитвами Ковельської Церкви зцілив мою психічнохвору дружину Галину!

До увірування я жив, як усі: сім'я, діти, постійні турботи. Про Бога іноді згадував, але бути віруючим не думав. Надіявся на щасливе життя в цьому світі, про життя майбутнє не турбувався.

У 1971 році всі мої мирські сподівання та мрії миттєво урвалися – раптово захворіла Галина, моя дружина. Ось як це трапилось. Повертаюся додому, а Галина лежить, нічого говорити не може, тільки видає якісь звуки, як ніби марить. З нею щось відбувалось: вона кричала, схоплювалася кудись іти, відмовилася приймати їжу. Біда! Де шукати порятунку? Ходив до знахарів, до «шептунів», – куди казали люди, туди і йшов. А ті в свою чергу обіцяли допомогти Галині і давали своєрідні ліки: хто хліб, хто воду, хто зілля, а полегшення не було. Її здоров'я і душевний стан погіршувалися – ворог не відпускав. Люди приходили подивитися на неї, як на якесь видовище. Не бачив я іншого виходу – вирішив звернутися до віруючих. Знаючи, що в сусідньому селі Запілля живуть потомствені віруючі, пішов до них додому. Йшов, усю дорогу плакав і нескінченно повторював: «Господи, я буду віруючим – допоможи, зціли». Прийшов до сім'ї Макарусів і крізь сльози почав розповідати про своє велике горе. Антоніна, хазяйка цього будинку, запросила мене в кімнату, де було зібрання. Серед тих, що зібралися, була і Марія Гочачко. Мене заспокоювали, казали, що Бог сильний зцілити Галину. Повернувшись додому, я дізнався, що за цей час родичі Галини відправили її в місто Олику до лікарні для психічнохворих. Приїхавши туди, я запитав лікаря, чи можуть вони їївилікувати. У відповідь почув: «Ой, мужчина, подивися на цих людей, вони тут вже по п'ятнадцять років. Можеш вважати, що в тебе жінки немає і твої діти – сироти». Мені було боляче і страшно уявити, що моя дружина, мама двох маленьких дітей, такою й залишиться (старшому сину було 2,5 роки, молодшому – 7 місяців). Я був в сильному відчаї, не знаходив виходу з ситуації, що склалася.

Від величезної страшної фортеці, де розташувалася психлікарня, до траси Рівне–Луцьк добирався пішки. Йдучи кам'яною графською дорогою, я плакав. Діставшись додому, зустрівся з Анастасією Буднік. Вона твердо сказала, щоб я вірив у Боже зцілення, а Ковельська Церква буде заочно молитися за Галину, і Бог зцілить її там, в психлікарні. Я знову ожив серцем, хоча ще не знав, що до віруючих цієї церкви говорить Бог. І не знав, що вони задалегідь поінформовані через сказане Богом Слово, що і як відбудеться. Я тільки помітив тверду впевненість, котра виражалася в їхніх словах. У мене з'явилася надія. Пізніше я дізнався, що їм були відомі як моя доля, так і те, коли буде очищена і стане нормальною Галина. Ганна Мажула принесла мені аркуш паперу, на якому були записані Божі Слова, сказані і про мене. Прочитавши написане, я з надією звернувся до Бога і твердо пообіцяв служити Йому. І ось сталося чудо: під час молитви Ковельської Церкви Бог сказав через Марію Гочачко, що Він очистив Галину там, в психлікарні! Невдовзі з лікарні надійшла телеграма: «Приїжджайте за дружиною». Приїжджаю туди, а лікар, побачивши мене, сказав: «Ваша жінка здорова!» І запитав: «У неї в родині є віруючі?» Я відповів, що нема, але віруючі молилися за неї. Він підтвердив, що з такого стану виходять тільки за молитвами віруючих. А Галина – мовби і не була ніколи хворою: спокійно дивиться і розсудливо говорить. Радіючи, ми поїхали додому!

Мені було приємно усвідомлювати, що мої нові знайомі, а з того часу – вірні друзі, несли щирі молитви з постом до Бога за зцілення Галини. Це діло є доказом того, що Бог почув їхні молитви. Галина також увірвала.

В ім'я Ісуса Христа, за все слава Богу Отцю і Сину і Святому Духу! Амінь!

Галина Сас доповнює свідчення про себе

Про свою хворобу я нічого пригадати не можу. Тоді я ніби прокинулася від зтяжнього сну, в який вже ніколи не впадала. Після того, як Бог мене зцілив, я більше не хворіла і не зверталася до лікарів. За весь цей час, дякуючи Господу, у мене ніколи не боліла голова. Працювала. Маю 33 роки стажу. Виховала дітей. Зараз я на пенсії. Я щаслива, що Бог мене помилував і покликав на Свій Шлях. Вдячна Господу, що Він явив наді мною велику милість. Якби віруючі Ковельської Церкви не молилися за мене, то лікарі б мені не допомогли. Я вдячна Богу і цьому Божому народу. Щаслива, що Бог таким шляхом привів мене в Свою Церкву для того, щоб спасти мою душу.

За все слава Богу Живому! Амінь!

Іван та Галина Сас

Зцілення Катерини Мажули

Протягом багатьох років у мене боліла спина. Хвороба прогресувала. Через біль виникало постійне відчуття важкого тягаря на спині. Щоб, лежачи на дивані, повернутися з боку на бік, я бралася рукою за трубу опалення, яка проходить біля мого дивана. Тільки таким чином мені вдавалося повернутися. У мене було відчуття, що мій хребет став жорстким, як палиця. Щоб нахилитися і, наприклад, взутися, спину доводилося згинати із зусиллям, переборюючи болі. Виконувати роботу на городі і по дому в зігнутому положенні могла тільки короткий час. Далі наставали сильні болі у спині, і я змушена була переривати роботу. Працювати стоячи біля столу на кухні могла також недовго. Я відчувала, що всі хребці болоче тиснуть один на одного. Звичайно, я дуже втомлювалася, починали боліти голова та серце, я змушена була залишати всю роботу і невідкладні справи та йти відпочивати. Довго сидіти на стільці також не могла – починалися дуже сильні болі. Не могла повернути голову. Якщо треба було подивитися в бік чи озирнутися, я змушена була повертатися всім тілом. Лікар поставив мені діагноз: **Хвороба Бехтерева – анкілозуючий спондилоартрит.**

Хвороба Бехтерева характеризується ураженням хребта, в якому розвиваються запальні явища, що супроводжуються сильними болями, обмеженням рухів, згорбленістю і, врешті, повною нерухомістю хребта, а іноді і великих суглобів. Внаслідок закріплення зв'язок і злиття тіл хребців, хребет набуває вигляду бамбукової палиці. Хворий не може випрямитися і ходить в зігнутому положенні. Розвиваються симптоми здавлювання, порушується робота серця та інших органів («Нервові хвороби» за редакцією В. В. Міхеєва).

Цю хворобу я успадкувала від моєї мами. Вона з молодих років ходила в зігнутому положенні і не могла випрямитися до кінця своїх днів. Її постійно мучили болі в спині.

Спостерігаючи симптоми цієї хвороби, я була в тривозі, що ж буде далі, якщо продовжуватиметься моє життя. Бачила себе в подальшому інвалідом. З цією тривою в серці я просила у Господа Бога милості, щоб Він допоміг мені. Я нікому не розказувала про свою хворобу, думала, що ще трохи потерплю і буду просити служителів нашої церкви, щоб помолилися до Бога за моє зцілення. Віра на одержання зцілення в мене була,

бо я багато разів була свідком, коли за однією молитвою служителів Ковельської Церкви Бог багатьох зцілював.

І ось 24 травня 2005 року духовний служитель нашої церкви під час бесіди запитав мене, що у мене болить. Спочатку від несподіваності питання я схвилювалася, але, зрозумівши, що Бог відкрив йому таємницю моєї хвороби, вперше розповіла про своє страждання. Відразу ж, за моїм проханням, служитель звершив за мене молитву. Після молитви, вийшовши з будинку, я відразу відчула, що болю в спині нема. Я дуже дивувалася, що й мене Бог вмить зцілив за однією молитвою Божого служителя. Я і далі продовжую дивуватися, адже більше не відчуваю болю у спині ні за яких обставин, навіть пропрацювавши на полі багато годин не розгинаючись. Лікарі після обстеження підтвердили, що я здорова. Цей висновок записаний в моїй медичній картці. Подивившись знімок, лікар-рентгенолог із захопленням сказав: «Такий хребет дай Бог мати кожному!»

Слава Великому Богу Отцю і Сину Ісусу Христу і Святому Духу, що владно діє в Своєму народі! Амінь!

Катерина Мажула

Зцілення Івана Грицака

Це відбулося в 1969 році. В мене почала боліти нога і утворилася пухлина нижче коліна. Температура піднялася до 38 градусів. Я пішов в травматологію. Мене поклали в лікарню і зробили знімок. Виявилось, що в кістці моєї ноги – гнійник розміром з куряче яйце. Поставили діагноз: **Остеомієліт**. Лікарі сказали, що неминуха серйозна операція: треба пробити кістку і видалити гній, інакше будуть дуже сильні болі, якщо гній сам почне пробиватися назовні. Це був понеділок. У вівторок під час обходу лікар сказав, що мене сьогодні будуть оперувати і попередив медсестру, щоб підготувала мене до операції. Але я заявив, що на операцію не згоден. Тоді лікар сказав: «Випишіть його на роботу, це даремна писанина, завтра він знову прийде, адже гнійник не залишить його в спокої!» Будучи хворим, я відпрацював в шахті до кінця тижня і поїхав у місто Ковель на зібрання. Зібрання було в Івана Дунайчука. Там я розповів про свою хворобу. Марія Гочачко сказала: «Нехай Бог збереже тебе від операції, щоб ти не став калікою». І запропонувала помолитися до Бога за моє зцілення. Сталося чудо: Бог за однією молитвою зцілив мою ногу! Минуло близько 36 років, а я так і не поцікавився, чи є в моїй нозі той гнійник, чи його нема. Але з дерзновенністю свідчу: з того часу нога у мене більше не боліла! Дякую і славлю Господа Бога за це чудо та за багато інших чудес, котрі звершив Бог протягом десятиліть в нашій Ковельській Церкві.

За все слава Богу! Амінь!

Іван Грицак

Свідчення Марії Нагорник

В травні 1972 року моя донька Наталія захворіла важкою хворобою нирок – **гломерулонефритом**. Їй було неповних два роки. У неї підвищилася температура, нирки виділяли майже тільки кров. Я пішла з нею в лікарню, і її тут же поклали в стаціонар. Почали лікувати антибіотиками та іншими ліками. Пеніцилін вводили десять днів поспіль через кожні 4 години, призначили дефіцитні уросептики (ниркові протизапальні препарати), але стан її здоров'я погіршувався. Через декілька днів інтенсивного лікування вона вже не могла приймати ні ліків, ні їжі. Їй внутрішньовенно почали вводити глюкозу. Набрякли ноги і обличчя, нирки відмовили повністю, вона перестала говорити. Коли бачила, що я плачу, то показувала ручкою, щоб я сіла поруч з нею. Внаслідок збільшення явищ анурії, температура стала підніматися, збільшилися набряки ніг та обличчя. Я звернулася з проханням до завідуючої відділенням направити Наталію в науково-дослідний інститут міста Львова. Але вона відповіла, що нирок у Львові не замінять. Цим самим лікарі підтверджували, що смерть моєї маленької доньки неминуча. В неділю вранці, 4 червня 1972 року, стало відомо, що саме неправильне лікування призвело Наталію до стану тяжкої уремичної коми, з якої вивести міг тільки Бог. З усього було видно, що жити їй залишалося лічені дні, а може й години. Але, на щастя, тоді ж, в неділю, про хворобу Наталії стало відомо пастирю Ковельської Церкви Степану Логвінському і пророку Марії Гочачко. Дізнавшись про хворобу, вони відразу ж помолилися за зцілення Наталії. В той же вечір моя хвора донька заснула і довго не прокидалася. В нічну зміну на чергування заступила завідувача дитячою консультацією. Я підійшла до неї, як до добре знайомої, і попросила, щоб нікуди дитину не переводили, а дали померти тут. Але вона, не бажаючи смертності у своєму відділенні, оформила Наталію в інфекційне. Всю ніч Наталія спокійно спала, а в понеділок о 9 годині ранку я її сонну перенесла в інфекційне відділення і поклала на ліжко. Невдовзі вона прокинулася і, побачивши, що жінка з хлопчиком їдять картопляники зі сметаною, швидко сіла на ліжко, простягнула руку і сказала: «Дай». Це був переломний момент повернення від смерті до життя. Я плакала від радості. Тоді я ще не знала, що це було зцілення. Я взагалі не знала, що бувають зцілення. Хоч їй призначена була дієта, ми обережно давали їй потроху різної їжі. До цього вона нічого не їла близько 7 днів. В той же день вона почала ходити, повеселішала. Після цього Наталія почала одужувати не днями, а годинами. Пізніше її уважно обстежили лікарі і були дуже здивовані, що вона здорова. Бог зцілив її!

За все слава Богу Отцю в ім'я Господа нашого Ісуса Христа у Дусі Святому! Амінь!

Марія Нагорник

Зцілення Олександра Назаренка

*Мама Олександра Назаренка свідчить:
11 травня 2005 року Бог зцілив мого сина
від застійної пневмонії!*

До Ковельської Церкви Бог покликав нашу сім'ю майже рік тому. Ми бажаємо служити Господу разом з цим Божим народом.

Першого травня 2005 року мій старший син Олександр сильно застудився. Протягом тижня стан його здоров'я був поганим: сильний нежить, висока температура, тяжке дихання; він часто кашляв, але не міг відкашлятися. Я дуже злякалася і за старою звичкою, як це було до мого увірування, звернулася до лікаря. Вона послухала Олександра і сказала, що в сина – **застійна пневмонія** (застійне запалення легень). Я зрозуміла, що це дуже страшно. Того ж вечора нас зайшов провідати Божий служитель нашої церкви. Він прийшов дуже вчасно, хоча ми не повідомляли його, що Олександр серйозно захворів. Побачивши служителя, я якось відразу заспокоїлася і познайомила з ним лікаря, а також засвідчила їй, що за молитвами цього чоловіка приходить швидка допомога від Господа. Вона посміхнулася. Почалася розмова. Служитель показав по Євангелію Божий Шлях – Шлях Миру Любові і розказав деякі свідчення про зцілення в Ковельській Церкві. Коли лікар пішла, служитель запропонував помолитися. Перед молитвою він сказав Олександрю: «Проси, що ти хочеш одержати від Господа в молитві, яка має відбутися». Олександр відповів: «Бажаю до завтрашнього дня отримати зцілення від запалення легень». Почали молитися. І ось посеред молитви через служителя Бог промовив Слово Свідчення про зцілення Олександра. Це відбувалося пізнього вечора. Ранком він був цілком здоровий – ніяких симптомів запалення легень! Це чудо, що явилось моїй сім'ї, стало важливим поштовхом для зміцнення нашої віри. Ми зрозуміли, що Богу все можливо, аби була віра сміливо заявити про свою потребу. При цьому необхідно точно вказати, що ти хочеш, або від якої хвороби бажаєш одержати зцілення. І ще зрозуміли, що Бог дуже близький до Свого народу, тому чудеса кожного разу творяться за однією молитвою. Я щаслива, що Господь привів мене в Свою Церкву. Мені дуже приємно, що впродовж тільки трьох тижнів я двічі була очевидцем миттєвих зцілень за однією молитвою. Перше чудо звершилося 23 квітня 2005 року, коли за однією молитвою Бог зцілив Валентину Аркатову від мієломної хвороби – раку, котрий уразив кров, кістки, кістковий мозок, систему кровотворення, легені та нирки. Я була присутня під час тієї молитви. Друге чудо, що звершилося за однією молитвою, – зцілення в моєму домі.

Так, як учні Ісуса пішли і проповідували Слово, а Бог підтверджував проповідане ними Слово Своїми знаменнями, так і служитель нашої церкви проповідував у нашому домі, а Бог підтвердив проповідане ним Слово зціленням Олександра (Марка 16:20). Я особисто побачила виконання Слів Євангелія: «**...Він (Бог) слухає нас**» (Іоанна 5:14–15). А також «**ми знаємо, що грішників Бог не слухає; але хто шанує Бога і волю Його творить, того слухає**» (Іоанна 9:31). Слава Богу, що і сьогодні, як і в часи Апостолів, Він слухає народ Свій! Дуже багато хто, як і я, свідки того, а найголовніший свідок – книга Євангеліє. Сказане в Ній збувається в наші дні. Амінь!

Лікар, дізнавшись про зцілення Олександра, була просто вражена. Довго мовчала, потім спитала: «І ви нічого не приймали? Я ж чула хрипи». Вже зовсім збентежено промовила: «Тепер не вам до мене, а мені до вас треба звертатися».

За все слава Богу! Амінь!

Лілія

Зцілення Валентини Аркатової

Я проживаю в місті Новомосковську Тульської області. Наша місцевість дуже забруднена радіацією. Моя мама і брат померли від онкологічних захворювань. Мене чекала така сама доля, але дивним чином Бог відмінив це. Коротко розповім про декотрі події мого життя, які мають пряме відношення до зцілення.

В 1991 році я почала відвідувати зібрання однієї громади Християн, але у мене не було спільної з ними думки стосовно Духовних Дарів. Бог пробуджував моє серце до того, що всі повинні бути хрещені Духом Святим, маючи *ДАР ГОВОРІННЯ ІНШИМИ МОВАМИ* і мати *ДАРИ ДУХА СВЯТОГО*, про які написано в Євангелії. Про це я говорила вголос, але їм це не подобалося. А коли Бог хрестив мене Духом Святим, подарувавши *ДАР ГОВОРІННЯ ІНШИМИ МОВАМИ*, вони шляхом голосування (п'ять чоловік утрималися) виключили мене зі своєї громади.

Тепер я радію, що Господь таким чином привів мене в Ковельську Церкву до Свого народу. Тут Бог відкрив *СВІЙ ШЛЯХ – ШЛЯХ МИРУ ЛЮБОВІ, ШЛЯХ ДО СПАСІННЯ* і моєї душі, а також врятував мене від явної фізичної смерті. Читаючи Біблію, я зрозуміла, що знамення, які являються в нашій церкві, – пряме підтвердження того, що ми правильно вірували. Саме тому подарована нам Богом віра супроводжується багатьма знаменнями, що сліднують одне за одним, точно так, як написано в Євангелії: **«І сказав їм (Ісус): ідіть по всьому світі і проповідуйте Євангеліє всьому творінню (всім людям). Хто буде вірувати і охреститься, буде спасений; а хто не буде вірувати, буде осуджений. Віруючих супроводжуватимуть такі знамення: іменем Моїм виганятимуть бісів; говоритимуть новими мовами; братимуть змії; і якщо смертоносне щось вип'ють, не пошкодить їм; покладуть руки на недужих, і вони будуть здорові. І так Господь, після розмови з ними, вознісся на небо і сів праворуч Бога. Вони ж пішли і проповідували всюди, а Господь допомагав їм і стверджував слово супроводжуваними знаменнями. Амінь»** (Марка 16:15–20).

Хочу докладніше розповісти про те, як Бог звершив велике чудо – зцілив мене від смертельної хвороби. Наприкінці літа 2004 року мене почали турбувати пригнічуючі симптоми: слабкість, підвищена температура, остуда, стомлюваність, нездужання. Так пройшло більше двох місяців. Стан мого здоров'я ставав все гіршим. Щодня боліла голова, температура тіла утримувалася 39 градусів і вище, морозило. Болі ставали настільки сильні, що неможливо було доторкнутися до голови, ніби всі корінці волосся запалилися. Постійний тяжкий кашель з сильним мокротинням не давав спокою ні вдень, ні вночі; боліли кістки поперекового відділу хребта, нирки. Я була немічною і без сторонньої допомоги не могла обходитися, тому мене постійно доглядала віруюча сестра в Господі. Вона мені дала притулок у своїй хаті, дуже старанно та щиро піклувалася про мене. Нехай Господь наділить її милістю, тому що в мене немає нічого, чим би я могла їй віддячити.

Дільничний лікар Ковельської міської лікарні направила мене на обстеження, призначила лікування, від якого не було ніякого ефекту. Мені ставало все гірше і гірше: до перелічених симптомів додалися задишка, виражена блідість шкіри, набряки обличчя, ніг (ступнів, гомілок).

У листопаді 2004 року я звернулася до лікарів залізничної лікарні станції Ковель. Після обстеження і огляду мене направили до обласного онкологічного диспансеру міста Луцька. В результаті поставили заключний діагноз: **Мієломна хвороба – тяжкий перебіг, вторинна гіпохромна анемія – тяжка ступінь, нефроангіосклероз, вторинна гіпертензія II ст.**

Мієломна хвороба – це злякисне захворювання, що характеризується злякисною проліферацією плазматичних клітин, при якому уражаються головні системи організму: кровотворення, кісткова (передусім в грудній клітці, поперековому відділі хребта, кістки

черепи та інші), сечовиділення. Порушується обмін речовин. Можуть уражатися й інші органи і системи, через те що розвивається виражена анемія, і постійна висока температура руйнівно діє на організм. Хвороба ця неухильно прогресує і закінчується летально – людина помирає («Довідник практичного лікаря» за редакцією професора І. Г. Кочергіна).

Нефроангіосклероз – захворювання нирок.

Дізнавшись про діагноз, від призначеного лікування я відмовилася, тому що не вірила, що воно допоможе, адже мій рідний брат, хоч і лікувався в лікарні, однак в дуже важкому стані помер від ракової хвороби. Від пункції кісткового мозку також відмовилася – пам'яталося, що моїй мамі в Москві зробили таку ж пункцію, і невдовзі вона померла. В грудні 2004 року стан мого здоров'я став важким: спостерігались виражена блідість, сонливість, слабкість, кашель з мокротинням, болі в грудній клітці, задишка, температура 39–39.8 градусів. Я постійно лежала в ліжку. Набрякло обличчя, важко було жувати, через те що боліли щелепи. Ноги опухли і боліли так, що не могла взути тапочки, а шкарпетки мали бути м'якими, щоб не стискали шкіру на ногах. Через болі до мого тіла неможливо було приторкнутися. В тих місцях, де знаходяться лімфатичні вузли, і на ногах, від підшви до коліна, шкіра відмирала і обсіпалася, наче дрібна тирса. Цей процес нічим не можна було зупинити: ні умиванням, ні протиранням.

Повернувшись з обласного онкологічного диспансеру міста Луцька, я зразу потурбувалася про одяг на випадок смерті. Але служитель Ковельської Церкви, прийшовши до мене, сказав, щоб я схилила своє серце до зцілення, через яке прославиться Бог. Мені ж не вірилося.

Проходив час, у своєму невір'ї я перешкоджала зціленню до того часу, поки в зібранні Ковельської Церкви не звершили молитву за мене, щоб Бог примножив у мені віру. Відразу ж в серці моєму відбулася переміна: я немов прокинулася від сну і жахнулася, що вже півроку не була в зібранні. Я відчула, що хочу жити, відвідувати зібрання віруючих і повірила в можливість мого зцілення. Хоч про це я не встигла заявити, на моє превелике здивування, одразу ж 23 квітня до мене прийшли віруючі Ковельської Церкви. Я попросила, щоб помолилися за моє зцілення. Під час молитви **БОГ СКАЗАВ** через служителя церкви, що зцілює мене. Це **БОЖЕ СЛОВО** звершило чудо. Саме в той момент, коли говорилося Слово, явилася Божа Зцілююча Сила, яка наповнила мене настільки, що хвороби залишили мене! Висока температура тіла, яка трималася понад 6 місяців в межах 39–39.8 градусів, стала нормальною. Кашель припинився, я відчула силу і оновлення в тілі. А після ночі, вже без сторонньої допомоги, я одяглася і пішла на зібрання. Сама піднялася на поріг і зайшла до зали, де було зібрання віруючих, і вийшла звідти разом з усіма після закінчення служіння. Ті, що бачили мене, говорили, що мої очі – не вчорашні тьмяні, котрі не могли дивитися на світло, а нові, сповнені торжества.

У вівторок, через два дні після зцілення, я пішла на луг і нарвала зелені. Повертаючись, я зустрілася з віруючою сестрою Надією. Вона дуже дивувалася, що я гуляю, і раділа моєму зціленню.

В суботу без сторонньої допомоги я помила в хаті підлогу, навела порядок зі своїм одягом та постілью, прийняла гарячу ванну. З милості Божої смерть вийшла з дому, де я знаходилася.

Невдовзі після зцілення я виявила, що можу вільно, багато разів підряд присісти навпочіпки і легко встати, навіть з витягнутими вперед руками.

Я радію і тому, що Бог мене зцілив на очах у багатьох свідків, котрі зараз радіють разом зі мною.

За все слава Великому Святому Богу Отцю і Сину і Святому Духу! Амінь!

Валентина Аркатова

Вони по вірі отримали те, чого просили

Бог постійно супроводжує проповідь Ковельської Церкви багатьма знаменнями

Скорочений зміст деяких свідчень:

Україна.

Людмила Н. в 2006 році потрапила в дорожньо-транспортну пригоду. Через травму хребта втратила можливість пересуватися. Упродовж двох років, які Людмила провела, прикутою до ліжка, її рідні шукали допомоги де могли, але позитивних результатів не було. Надіятися було ні на що. В ситуації, що склалася, Людмила втішала себе та своїх дітей тим, що у них є хоч і лежача, але все-таки жива мама, котра може хоча б порадою допомогти. Але Бог дуже милосердний та жалісливий і жалкує про біду, тому Він зробив так, що Людмилі запропонували переглянути документальний фільм про Божі чудеса в Ковельській Церкві «**Шлях Миру Любові. Знов відкритий Шлях до Дерева Життя**» та книжку «**Віруючих в Євангеліє супроводжують такі знамення!**» Переглянувши фільм і прочитавши книжку, Людмила вирішила за закликом Ковельської Церкви, звернутися до Бога про допомогу. Її мама та дядько приєдналися до її нужди і в неділю в молитві з постом благали Бога про зцілення Людмили. Молилися вони кожен у себе вдома. І ось сталося чудо – Людмила подзвонила до мами і сказала: «Мамо, я встала!» Скільки радощів і втіхи! Бог повністю зцілив Людмилу! Вона влаштувалася на роботу, виконує всю хатню роботу і живе повноцінним життям.

За все слава Богу!

Україна.

Василь М. свідчить: «У 1994 році я виявив у себе пухлину. Упродовж п'ятнадцяти років спостерігалось її незначне збільшення. Але в лютому 2009 року пухлина стала різко збільшуватися. Зовнішня довжина її досягла 12 сантиметрів, а ширина 6 сантиметрів. Пухлина запалилася. Були дуже сильні пульсуючі болі. Після молитви за зцілення болі припинились, а увечері пухлина прорвалася. За декілька днів виділилось багато гною. Після цього рана очистилась та загоїлась. Ліки не застосовувались.

За все слава Богу!»

Україна.

Галина М. після важкої операції знаходилась при смерті. Артеріальний тиск був дуже низьким, усе тіло хворої жінки стало холодним, розпухло, життя ледь жевріло. Тому близько 16 години її дочка по телефону передала своє прохання, щоб Ковельська Церква помолилася до Бога за спасіння її мами від смерті. Після однієї молитви служителя церкви, приблизно через двадцять хвилин, вона знову подзвонила і повідомила, що тіло мами почало тепліти, до неї повертається життя, і щиро дякувала за Божу допомогу та за молитву. Наступного дня Галина зателефонувала до нас вже сама. Вона розповіла, що віра і надія на допомогу Божу з'явилася в неї і в її дочки після перегляду документального фільму «**Шлях Миру Любові. Знов відкритий Шлях до Дерева Життя**». В цьому фільмі багато людей свідчать про явлені над ними чудеса і про те, як вони отримали від Бога зцілення за молитвами Ковельської Церкви.

За все слава Богу!

Україна.

Анатолій Б., 1982 року народження, мешканець міста Луцька, тяжко захворів. Він відчував сильні болі в серці, тому 26 січня 2005 року звернувся до лікаря. Його обстежили, зробили флюорограму і поставили діагноз: **Пневмоторакс**. Це означає, що в легенях

утворилася тріщина, через яку повітря з легень потрапляло в плевральну порожнину (за легені), стискуючи при цьому легені та серце. Саме тому в нього боліло серце. Анатолія в той же день поклали в обласну лікарню, розрізали в двох місцях між ребрами, зробили пункцію і вставили трубки, щоб із плевральної порожнини компресором відкачувати повітря, але легені не розтискалися. Тому лікар категорично заявив, що необхідно робити операцію. На операцію не погодились. Але лікар запевняв, що без хірургічного втручання не обійдеться, хіба що станеться чудо. Після цієї розмови Анатолію зробили третій розріз між ребрами, але легені так само залишались в стиснутому стані.

Родич Анатолія Іван Грицак, дізнавшись про його хворобу, в суботу 5 лютого 2005 року з міста Ковеля зателефонував його бабусі. Він розповів, що ми, тобто Ковельська Церква, щонеділі в ім'я Ісуса Христа до 18 години (за нашим часом) постимося – нічого не їмо і не п'ємо. При цьому багато разів молимося до Бога, особливо між 14 і 16 годинами, за всіх хворих і тих, хто в стражданнях просять і чекають допомоги від Бога. Ми просимо, щоб Бог почув їх молитви та допоміг у вирішенні проблем, тобто ми на руках віри приносимо до Бога проблеми тих людей, котрі звивають до Бога про допомогу. Дуже приємно усвідомлювати, що Він слухає нас і творить чудеса для Своєї Вічної Слави. Бабуся Анатолія спитала: «Ви молитесь за всю Волинську область?» Іван відповів: «Ні, за весь світ, за всі народи та племена в усіх куточках Землі. Протягом десятиріч багато людей передають подяки за Божі зцілення, які вони отримали за молитвами Ковельської Церкви. Якщо ви маєте віру, то приєднуйтеся до нас завтра зі своєю нуждою, молитесь багато разів до Бога, особливо між 14 і 16 годинами, і Анатолій також отримає від Бога зцілення».

Бабуся Анатолія зраділа, зателефонувала йому в лікарню і розказала про все почуте. Вона також розповіла про це і мамі Анатолія. Домовившись між собою, у неділю вони молилися за зцілення Анатолія.

У понеділок 7 лютого 2005 року Анатолій вже почував себе краще, це помітив і лікар, тому направив його на флюорографію. Результати показали, що легені розтиснулися і вирівнялися. Всі були дуже приємно вражені, бо побачили чудо – Бог зцілив Анатолія! Те, чого лікарі були не в змозі дати йому за одинадцять днів лікування, Бог дав за кілька годин! Анатолія виписали з лікарні. Він був здоровий. Слава Богу! Коли мама Анатолія залишала лікарню, то звернулася до лікаря зі словами: «Ну що? Сталося чудо?!» Лікар підтвердив, що дійсно сталося чудо. Так виконалися слова Ісуса Христа: **«Якщо хоч трохи можеш вірувати, все можливе віруючому»** (Марка 9:23).

Це свідчення написано зі слів бабусі Анатолія. Вона по телефону багато разів дякувала нам на славу Господа. Дякувала за те, що її вчасно повідомили про таку щасливу можливість отримати від Господа явне зцілення її внука, хоч Анатолій не ходив на зібрання віруючих зовсім, а його мама відвідувала тільки інколи.

Великий Бог і славі Його діла! Амінь!

Німеччина.

Наталія Н. свідчить про звільнення від наслідків спілкування з екстрасенсом:

«До мене звернулася незнайома жінка з проханням зробити переклад документів, пов'язаних з її роботою. Несподівано вона заговорила про стан мого здоров'я і запропонувала свою допомогу, оскільки, на її думку, я знаходжуся в небезпеці. Мені стало страшно. Все моє тіло дрижало, навіть після того, як вона пішла. Вникнувши в зміст документів, я зрозуміла, що взялася допомагати людині, діяльність котрої пов'язана з ворожінням та негативним впливом на психіку людей. Через деякий час та жінка знову звернулася до мене з проханням перекласти на німецьку мову її диплом екстрасенса. Совість моя підказувала, що не можна приймати таке замовлення. Та все ж таки я взялася за цю роботу. У процесі роботи з її документами мене охоплював страх, наді мною ніби нависла темна хмара. Коли вона прийшла забирати готовий переклад, почала знову

говорити на ту саму тему, що і першого разу. Мені стало страшно. Вона пішла, але страх з того часу вже не покидав мене.

Мені давно було відомо про численні зцілення у Ковельській Церкві. Я подумала, що і я можу отримати зцілення від страху. Покаявшись за те, що пішла проти своєї совісті, я приєдналася до недільної молитви Ковельської Церкви, знаходячись в себе вдома. Під час молитви я різко відчула полегшення, серце моє сповнилося радості. Мене наповнила Сила Божа, я відчула себе щасливою. Бог мене повністю звільнив від страху. Разом з душевним спокоєм я отримала фізичне оздоровлення всього організму, на обличчі з'явився рум'янець.

Слава Богу, Який чує молитви Свого народу! Амінь!»

Казахстан.

Вікторія Д. дванадцять років знаходилася на диспансерному обліку з діагнозом: **Дифузно-вузлувата гіпоплазія щитовидної залози з ознаками аутоімунного тиреоїдиту, внутрішньочерепна гіпертензія – ЗЦЛЕНА.**

Україна.

Валентина П., діагноз: **Гострий апендицит, перитоніт – ЗЦЛЕНА.**

Німеччина.

Віктор Г., діагноз: **Рак шкіри. Гепатит. Наркозалежність – ЗЦЛЕНИЙ.**
Влаштувався на роботу, народилася здорова дитина.

Україна.

Василь М., діагноз:

Глибокий хіміотермічний опік ока розпеченим металом і кислотою – ЗЦЛЕНИЙ.

Україна.

Іван Л., діагноз: **Аденома простати – ЗЦЛЕНИЙ.**

Туреччина.

Ількнур Н., діагноз: **Рак грудної залози – ЗЦЛЕНА.**

Україна.

Василь К., діагноз: **Виразкова хвороба дванадцятипалої кишки, велика кальозна виразка – ЗЦЛЕНИЙ.**

Україна.

Євгеній К., діагноз: **Сечокам'яна хвороба, ниркова коліка – ЗЦЛЕНИЙ.**

Росія.

Зоя Т., діагноз: **Гострий отит, євстахиїт – ЗЦЛЕНА.**

Білорусь.

Світлана К.,

мати дитини-інваліда, **мала житлову проблему – ОДЕРЖАЛА КВАРТИРУ.**

Україна.

Сергій К., діагноз:

Гостра кровотеча із стравоходу, постгеморагічна анемія – ЗЦЛЕНИЙ.

Україна.

Наталія Б., діагноз: **Гіпертонічний криз – ЗЦЛЕНА.**

Литва.

Надія П., діагноз:

Менінгоенцефаліт, прогресуючий перебіг, тяжка форма – ЗЦЛЕНА.

Україна.

Володимир Л., діагноз:

Транзиторна ішемія головного мозку, передінсультний стан – ЗЦЛЕНИЙ.

Україна.

Софія М., діагноз: **Пілороспазм – ЗЦЛЕНА.**

Росія.

Зоя Т., діагноз: **Вегетосудинна дистонія за гіпертонічним типом. Невралгія трійчастого нерва – ЗЦЛЕНА.**

Україна.

Володимир С., діагноз: **Двостороння пневмонія – ЗЦЛЕНИЙ.**

Німеччина.

Ганна М., діагноз: **Дивертикул стравоходу – ЗЦЛЕНА.**

Україна.

Руслан З., діагноз: **Хімічний опік ока «Суперклеєм» – ЗЦЛЕНИЙ.**

Литва.

Василь С., діагноз: **Туберкульоз легенів – ЗЦЛЕНИЙ.**

Україна.

Руслан З., діагноз: **Гострий живіт – ЗЦЛЕНИЙ.**

Україна.

Тамара Г., діагноз: **Двостороння пневмонія – ЗЦЛЕНА.**

Німеччина.

Ян Т., діагноз:

Грижа міжхребцевого диску попереково-крижового відділу хребта – ЗЦЛЕНИЙ.

Україна.

Ярослав Н., діагноз: **Рак середостіння – ЗЦЛЕНИЙ.**

Україна.

Дванадцятирічна дівчинка Оля К. хворіла з дворічного віку, діагноз:

Бронхіальна астма – ЗЦЛЕНА.

Україна.

Зінаїда Л., діагноз: **Минуще порушення кровообігу мозку – ЗЦЛЕНА.**

Казахстан.

Тетяна Д. **мала дві кісти – ЗЦЛЕНА.**

Україна.
Галина К., діагноз: **Хронічний риніт – ЗЦЛЕНА.**

Україна.
Віра П., діагноз:
Гіпертонічна хвороба, стенокардія спокою, стабільна форма – ЗЦЛЕНА.

Україна.
Галина Б., діагноз:
Остеоартроз колінного і тазостегнового суглобів лівої ноги – ЗЦЛЕНА.

Україна.
Анатолій Г., діагноз:
Гостре отруєння рибними консервами, ботулізм – ЗЦЛЕНИЙ.

Україна.
Марія Н., діагноз: **Ішемічний інсульт – ЗЦЛЕНА.**

Україна.
Олена Г., діагноз: **Правостороння пневмонія, правосторонній сухий плеврит, міжреберна невралгія – ЗЦЛЕНА.**

Україна.
Ганна Л., діагноз: **Невралгія трійчастого нерва – ЗЦЛЕНА.**

Україна.
Анатолій М., діагноз: **Гострий апендицит – ЗЦЛЕНИЙ.**

Україна.
Федір З., діагноз: **Ниркова коліка – ЗЦЛЕНИЙ.**

Україна.
Зоя Г., діагноз: **Гіпертонічна хвороба, гіпертонічний криз – ЗЦЛЕНА.**

Україна.
Наталія Ч., діагноз: **Маткова кровотеча – ЗЦЛЕНА.**

Україна.
Василь Н., діагноз: **Цукровий діабет, діабетична ангіопатія сітківки очей, нефроангіосклероз, діабетична ангіопатія нижніх кінцівок – ЗЦЛЕНИЙ.**

Україна.
Тетяна Б. під час перегляду документального фільму «**Шлях Миру Любові. Знов відкритий Шлях до Дерева Життя**» ЗЦЛЕНА від захворювання серця.

Україна.
Павло М., діагноз: **Рак підшлункової залози – ЗЦЛЕНИЙ.**

Україна.
Дитина Володимир М. на першому році життя ЗЦЛЕНИЙ від пахової грижі.

Україна.

Ірина Д., діагноз: **Безплідність** – ЗЦЛЕНА.

Україна.

Євгенія Б., діагноз: **Двостороння бронхопневмонія** – ЗЦЛЕНА.

Україна.

Антон Ш. під час перегляду документального фільму «**Шлях Миру Любові. Знов відкритий Шлях до Дерева Життя**» ЗЦЛЕНИЙ – була температура 41°С, сильні болі в животі.

Україна.

Віктор З., діагноз: **Гострий лімфаденіт** – ЗЦЛЕНИЙ.

Україна.

Анастасія Д., діагноз: **Цукровий діабет, гангрена ноги** (знаходилася в лікарні, був призначений день ампутації ноги) – ЗЦЛЕНА.

США.

Світлана М., діагноз:

Травматичне ушкодження попереково-крижового відділу хребта – ЗЦЛЕНА.

Німеччина.

Ганна М., діагноз: **Гострий парапроктит** – ЗЦЛЕНА.

Україна.

Анатолій Г., діагноз: **Правосторонній ішіорадикуліт** – ЗЦЛЕНИЙ.

Україна.

Ольга Л., діагноз: **Гострий бронхіт** – ЗЦЛЕНА.

Україна.

Віра П., діагноз: **Гемартроз, посттравматичний артрит правого колінного суглоба** – ЗЦЛЕНА.

Україна.

Галина Ц., діагноз: **Епілепсія** – ЗЦЛЕНА.

Україна.

Марія М., діагноз: **Гастрит, виразка шлунку. Гінекологічні хвороби** – ЗЦЛЕНА.

США.

Євгенія Ф., діагноз: **Повітряна хвороба** – ЗЦЛЕНА.

Україна.

Валентина П., діагноз: **Абсцес лівої гомілки** – ЗЦЛЕНА.

Україна.

Ганна К., діагноз: **Зоб дифузно-токсичний другого ступеня** – ЗЦЛЕНА.

Україна.

Світлана А., діагноз: **Маткова кровотеча** – ЗЦЛЕНА.

Для вас повідомляю

Ковельська Церква понад п'ятдесят років щонеділі поститься і молиться до Бога за всю Землю. Ми продовжуємо так робити і зараз. До 18-ої години ми нічого не їмо і не п'ємо. А між 14 і 16 годинами* багато разів особливо ревно звершуємо молитви. Ми молимося за всі народи, племена та мови, за їх президентів, за царів і правителів, щоб милість Бога допомагала сама в усіх справах, що творяться на Землі. Ми молимося, щоб милість Бога сприяла добрим ділам і перешкоджала злим. Ми молимося за хворих, за тих, хто кличуть до Бога про допомогу, знаходячись у в'язницях та в тяжких обставинах, за всіх, хто потребує допомоги Божої. Ми молимося, щоб усі народи, племена і мови однодушно, віруючи в ім'я Ісуса Христа, прославляли Єдиного Бога Отця і Сина і Святого Духа. Амінь!

Пропонуємо всім, хто має якісь проблеми та бажає отримати від Господа те, що просить, приєднуватися до нас у молитвах будь-якої неділі, тобто молитися в той самий час, коли ми молимося, тому що і в часи перебування Ісуса на землі люди одержували зцілення в купальні Віфезда тільки в певний час, коли Ангел Господній збурював воду (Іоанна 5:2–4). Для отримання того, що просите, вам навіть не потрібно виходити з дому. Вірте, що для Бога відстані немає. Там, де ви живете, щиро благайте Бога про прощення ваших гріхів та про допомогу у ваших потребах. Моліться до Бога своїми, а не завченими словами так, як ви просили б чогось у свого батька. І відповідно до вашої віри буде вам те, про що ви просите, якщо це не суперечить Волі Божій. Адже в Біблії сказано, що Ісус **«взяв на Себе наші немочі і поніс наші хвороби»** (Ісаї 53:4); також написано: **«Ось Агнець Божий, Котрий бере на Себе гріх світу»** (Іоанна 1:29).

Великий Бог Любові та Миру слухає молитви віри, тому дає відповідь Словом і Ділом. За молитвами Ковельської Церкви Бог творить зцілення та чудеса над людьми з різних країн, з різних общин віруючих Америки, Німеччини, Ізраїлю, Іраку, Росії, України, Білорусі, Узбекистану, Казахстану та багатьох інших.

Отримують зцілення від Бога навіть ті люди, котрі не відвідують зібрань віруючих, але мають віру на одержання того, що просять від Господа, як це було з Анатолієм з міста Луцька, Лілією з Ташкента та багатьма іншими.

В ім'я Ісуса Христа, за все слава Великому Богу Отцю і Сину і Святому Духу! Амінь!

Відвідавши сайт Ковельської Церкви, ви зможете ознайомитися з інформацією та переглянути документальний фільм про Божі чудеса

«Шлях Миру Любові. Знов відкритий Шлях до Дерева Життя».

www.God-does.com

Якщо у вас будуть якісь питання, наприклад, як отримати нашу книжку чи фільм, або ж у вашому серці виникне бажання поділитися радістю після того, як ви одержите від Бога те, що просили, – пишіть нам на e-mail:

zovneba1924@gmail.com

або

trubnyyzov@gmail.com

ISBN 978-966-361-404-5

© Макарусь В. П., 2009

* Між 14 і 16 годинами за нашим часом. Точний час для Ваших молитов Ви завжди зможете визначити по годиннику, який знаходиться в правому верхньому кутку на кожній сторінці нашого сайту. Цей час не переходить на літній і зимовий.